

די התגלות פון יוחנן

די התגלות פון ישוע המשיח וואס גאט האט אים געגעבן צו א
ווייזן זיינע קנעכט זאכן וואס דארפן פקרוב געשען; און ער האט
געשיקט און זיי מודיע געווען דורך זיין מלאך צו זיין קנעכט
יוחנן, וואס האט עדות געזאגט פונדען דעם ווארט פון גאט,
און פונדען דעם עדות פון ישוע המשיח, און פונדען אלצדינג,
וואס ער האט געזען. וואויל איז דעם וואס לייענט, און די
וואס הערן די רייד פון דער נבואה, און היטן אף, וואס איז
דערין געשריבן; ווארים די צייט האט גענעענט. יוחנן צו די
זיבן קהילות, וואס זענען אין אזיע: חסד צו אייך און שלום פון
אים, וואס איז, און וואס איז געווען, און וואס דארף קומען; און
פון די זיבן גייסטער, וואס זענען פאר זיין פיסא-הקבוד, און פון
ישוע המשיח, דעם געטרייען עדות, דעם פכור פון די מתים,
און דעם הערשער פון די מלכים פון דער ערד. צו אים וואס
האט אינדז ליב און האט אינדז אויסגעלייזט פון אינדזערע זינד
דורך זיין בלוט, און האט אינדז געמאכט פאר א מלוכה, פאר
פלהים צו זיין גאט און פאטער. אים געהערט די הערלעכקייט
און די הערשאפט לעולם-עולמים. אמן. זע ער קומט מיט
די וואלקנס, און יעטוועדעס אויג וועט אים זען, און די וואס
האבן אים דורכגעשאכן; און אלע משפחות פון דער ערד וועלן
קלאגן איבער אים. אמן וואמן. איך בין די אלף און די תו,
זאגט יהוה אלהים, וואס איז און וואס איז געווען און וואס דארף
קומען, דער אלמעכטיקער. איך, יוחנן, אייער ברודער און חבר
מיט אייך אין דעם קומער און מלכות און געדולד אין ישוע, בין
געווען אויף דעם אינזל, וואס ווערט אנגערופן פאטמאס, פונדען
דעם ווארט פון גאט און פונדען דעם עדות פון ישוע. איך בין
געווען אין דעם גייסט אין דעם טאג פון דעם האר, און איך האב
געהערט הינטער מיר א הויך קול ווי פון א שופר, אזוי צו זאגן:
וואס

וואָס די זעסט, פֿאַרשרייב אין אַ ספֿר, און שיק עס צו די זיבן
 קהילות: קיין עפעזום, און קיין סמירנע, און קיין פֿערגאַמום, און
 קיין טיאַטיראַ, און קיין סאַרדיום, און קיין פֿילאַדעלפֿיע, און קיין
 לאַאָדיקע, און איך האָב מיך אויסגעדרייט צו זען דאָס קול, וואָס
 12 האָט מיט מיר גערעדט. און ווי איך האָב מיך אויסגעדרייט,
 האָב איך געזען זיבן גילדענע מנורות, און אין דער מיט פֿון די
 13 מנורות - איינעם גלייך ווי אַ פֿן־אָדם, באַקליידט מיט אַ מלבוש
 אַראָפֿצו ביז די פֿיס, און אַרומגעגאַרטלט ביי דער ברוסט מיט אַ
 גילדענעם גאַרטל. און זיין קאָפּ און זיינע האָר זענען געווען ווייס
 ווי ווייסע וואָל, ווי שניי, און זיינע אויגן זענען געווען ווי אַ פֿלאַם
 פֿון פייער, און זיינע פֿיס גלייך ווי פֿאַלירט מעש, בעת סע גלייט
 15 אין אויוון, און זיין קול ווי דאָס קול פֿון אַ סך וואַסערן. און ער
 16 האָט געהאַט אין זיין רעכטער האַנט זיבן שטערן; און פֿון זיין
 מויל איז אַרויסגעגאַנגען אַ שאַרפע צוויי־שניידיקע שווערד; און
 זיין פֿנים איז געווען ווי די זון, בעת זי שיינט אין איר קראַפֿט.
 און בעת איך האָב אים געזען, בין איך געפֿאַלן צו זיינע פֿיס ווי
 17 אַ טויטער. און ער האָט אַרויפֿגעלייגט אויף מיר זיין רעכטע
 האַנט, און געזאָגט: האָב נישט קיין מוראַ; איך בין דער ערשטער
 און דער לעצטער, און דער לעבעריקער; איך בין געווען טויט,
 18 און זע, איך בין לעבעדיק לעולמי־עולמים, און האָב די שליסלען
 פֿון טויט און פֿון שאַול־תּחיתיה. שרייב דעריבער וואָס די האַסט
 19 געזען, און וואָס איז פֿאַראַן, און וואָס סע וועט שפּעטער געשען.
 דעם סוד פֿון די זיבן שטערן, וואָס די האַסט געזען אין מיין
 20 רעכטער האַנט, און די זיבן גילדענע מנורות: די זיבן שטערן
 זענען די מלאַכים פֿון די זיבן קהילות, און די זיבן מנורות זענען די
 זיבן קהילות.

ב צו דעם מלאַך פֿון דער קהילה אין עפעזום שרייב: דאָס דאָזיקע
 זאָגט דער, וואָס האַלט די זיבן שטערן אין זיין רעכטער האַנט,
 2 וואָס גייט אין דער מיט פֿון די זיבן גילדענע מנורות: איך קען
 דינע מעשים און דיין מן און דיין געדולדיקייט, און אז די קענסט

ניש פארטראָגן קיין רשעים, און האָסט אויסגעפרואוּט די, וואָס
 רופן זיך שליחים, און זענען עם ניש, און האָסט זיי אויסגעפונען
 פאַר ליגנער; און דו האָסט געדולה, און האָסט פארטראָגן פון
 3 מיין נאַמענוועג, און ביסט ניש געוואָרן מיד. איך האָב אָבער
 4 קעגן דיר דאָס, וואָס דו האָסט פאַרלאָזן דיין ערשטע ליבשאפט.
 5 געדענק דעריבער פּונדוואַנען דו ביסט געפאַלן, און טו תשובה,
 און טו די ערשטע מעשים. אויב ניש, וועל איך קומען צו דיר, און
 וועל אַוועקרוקן דיין מנורה פון איר אָרט, סיידן דו וועסט תשובה
 6 טאָן. דאָס אָבער האָסטו, וואָס דו האָסט פּיינט די מעשים פון
 7 די ניקאַלאַאיטן, וועמען אויך איך האָב פּיינט. דער, וואָס האָט
 אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער גייסט זאָגט צו די קהילות: דער,
 וואָס איז מנצח, דעם וועל איך געבן צו עסן פון דעם עין-החיים,
 8 וואָס איז אין גאָטס גן-עדן. און צו דעם מלאך פון דער קהילה
 אין סמירנע שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט דער ערשטער און דער
 לעצטער, וואָס איז געווען טויט און איז ווידער לעבעדיק געוואָרן:
 9 איך ווייס פון דיין טרויער און דיין אַרעמקייט (דו ביסט אָבער
 רייך) און די לעסטערונג פון די, וואָס זאָגן אז זיי זענען יידן, און
 10 זענען עם ניש, נייערט זענען אַ צוואַמענטרעך פון שטן. האָב
 ניש קיין מזרא פאַר דעם, וואָס דו וועסט דאַרפן ליידן. זע
 דער שטן איז גרייט עטלעכע פון אייך אַרײַנצואוואַרפן אין דער
 תּפֿיסה, פּדי איר זאָלט געפרואוּט ווערן, און איר וועט האָבן
 צרות צען טעג. זיי געטריי ביז צום טויט, און איך וועל דיר געבן
 11 די קרוין פון לעבן. דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס
 דער גייסט זאָגט צו די קהילות: דער, וואָס איז מנצח, וועט ניש
 12 ליידן פון דעם צווייטן טויט. און צו דעם מלאך פון דער קהילה
 אין פּערגאַמום שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט דער, וואָס האָט די
 13 שאַרפע צוויי-שנידיקע שווערד: איך ווייס, וואו דו וואוינסט,
 דאָרט, וואו סאאיז דעם שטנס טראָן, און דו האַלטסט פעסט מיין
 נאַמען, און האָסט ניש פאַרלייקענט מיין אָמונה, אפילו ניש און
 די טעג פון אַנטפּאַסן מיין געטרייען עדות, וואָס איז געהרגעט
 געוואָרן

14 געוואָרן צווישן אייך, וואו דער שטן וואוינט. איך האָב אָבער
 עטלעכע זאכן קעגן דיר, מחמת די האַסט דאָרטן עטלעכע, וואָס
 האַלטן די לערנונג פון בלעמען, וואָס האָט געלערנט בַלֶקן צו
 וואַרפן אַ שטרויכלונג פאַר די בני־ישׂראל, צו עסן דאָס, וואָס
 15 מען האָט מקריב געווען צו אָפּגעטער און צו באַגיין זנות. אזוי
 אויך האָסטו עטלעכע, וואָס האַלטן פון דער לערנונג פון די
 16 ניקאַלאַאיטן. טו דעריבער תשובה. אויב ניט, קום איך צו דיר
 אינגיכן, און וועל מלחמה האַלטן קעגן זיי מיט דער שווערד פון
 17 מיון מויל. דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער גייסט
 זאָגט צו די קהילות: דער, וואָס איז מנצח, דעם וועל איך געבן
 פון דעם פאַרבאָרגענעם מן, און איך וועל אים געבן אַ ווייסן
 שטיין, און אויף דעם שטיין אָנגעשריבן אַ נייעם נאָמען, וואָס
 18 קיינער ווייסט ניט, אַחוץ דער, וואָס איז אים מקבל. און צו דעם
 מלאך פון דער קהילה אין טיאַטיראַ שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט
 דער בן־אַלהים, וואָס האָט אויגן ווי אַ פלאַם פון פייער, און זיינע
 19 פים זענען געגליכן צו פאַלירט מעש: איך קען דינע מעשים און
 דיין ליבשאַפט און אַמונה און דינונג און געדולדיקייט, און אז
 20 דינע לעצטע מעשים זענען מער, ווי די ערשטע. איך האָב אָבער
 עפעס קעגן דיר, מחמת די דולדסט דאָס ווייב אַזְבַּל, וואָס רופט
 זיך אַן אַ נביאה, און זי לערנט און פאַרפירט מינע קנעכט צו
 באַגיין זנות, און צו עסן דאָס, וואָס מען האָט מקריב געווען צו
 אָפּגעטער. און איך האָב איר געגעבן צייט, אז זי זאָל תשובה
 21 טאָן, און זי וויל ניט תשובה טאָן אויף איר זנות. זע, איך וואַרף
 זי אַרײַן אין אַ געלעגער, און די, וואָס זענען מזנה מיט איר, אין
 אַ גרויסער צָרה, אויב זיי וועלן ניט תשובה טאָן אויף זייערע
 23 מעשים. און איך וועל שלאָגן אירע קינדער מיט דעם טויט, און
 אלע קהילות וועלן וויסן, אז איך בין דער, וואָס פאַרשט די נירן
 און די הערצער; און איך וועל געבן יעדן איינעם פון אייך לויט
 24 אייערע מעשים. איך אָבער זאָג אייך, די איבעריקע אין טיאַטיראַ,
 צו יענע, וואָס האָבן ניט די דאָזיקע לערנונג, וואָס קענען ניט די

טיפקייטן פון דעם שטן (ווי זיי זאגן), איך לייג אויף אייך ניט
 25 ארויף קיין שום אנדערע משא. דאך דאס, וואס איר האט, האלט
 26 פעסט ביז איך קום. און דער, וואס איז מנצח, און דער, וואס היט
 אָף מיינע ווערק ביז צום סוף, אים וועל איך געבן שליטה איבער
 27 די גוים. און ער וועט הערשן איבער זיי מיט אַ רוט פון אייזן, ווי
 די פלים פון דעם טעפער ווערן צעבראָכן אויף פיצלעך, אזויווי
 28 איך האָב אייך מקבל געווען פון מיין פאָטער; און איך וועל אים
 29 געבן דעם מאָרגנשטערן. דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן,
 וואָס דער גייסט טוט זאָגן צו די קהילות.

און צו דעם מלאך פון דער קהילה אין סאַרדעס שרייב: דאָס
 דאָזיקע זאָגט דער, וואָס האָט די זיבן גייסטער פון גאָט און די
 זיבן שטערן: איך קען דיינע מעשים; דו האָסט אַ נאָמען, אַז דו
 לעבסט, און ביסט טויט. וואָך און באַפעסטיק דאָס איבעריקע,
 2 וואָס איז געווען גרייט צו שטאַרבן; וואָרים איך האָב ניט געפונען
 דיינע מעשים גאַנץ פאַר מיין גאָט. געדענק דעריבער וויאָזוי דו
 3 האָסט מקבל געווען און געהערט, און היט עם און טו תשובה.
 אויב אָבער דו וועסט ניט אַכטונג געבן, וועל איך קומען ווי אַ
 גנב, און דו וועסט ניט וויסן אין וואָסער שעה איך וועל קומען
 איבער דיר. דו האָסט אָבער אין סאַרדעס עטלעכע נעמען,
 4 וואָס האָבן ניט באַפלעקט זייערע מלבושים; און זיי וועלן גיין
 מיט מיר אין ווייסן, וואָרים זיי זענען זוכה. דער, וואָס איז
 5 מנצח, וועט אזוי אַנגעטאָן ווערן אין ווייסע מלבושים, און איך
 וועל באַיך-אָפן ניט אויסמעקן זיין נאָמען פון דעם ספּר־הַחַיִּים,
 און איך וועל מודה זיין זיין נאָמען פאַר מיין פאָטער און פאַר
 6 זייען מלאכים. דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער
 גייסט זאָגט צו די קהילות. און צו דעם מלאך פון דער קהילה
 7 פון פּילאַדעלפּיע שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט דער, וואָס איז
 הייליק, דער, וואָס איז וואָרהאַפטיק, דער, וואָס האָט דעם שליסל
 פון דודן, דער, וואָס עפענט, און קיינער וועט ניט פאַרשליסן,
 8 און וואָס פאַרשליסט, און קיינער עפענט ניט: איך קען דיינע

מעשים - זע, איך האָב געשטעלט פאַר דיר אַ געעפנטע טיר, וואָס קיינער קאָן ניט פאַרשליסן - וואָרים דו האָסט אַ קליינעם כוח, און האָסט געהאַלטען מיין וואָרט, און ניט פאַרלייקענט מיין נאָמען. זע, איך וועל געבן פון דעם פאַרזאַמלונג פון שטן, פון יענע, וואָס זאָגן, אז זיי זענען ייִדן, און זענען עס ניט, נייערט זאָגן שקרים - זע, איך וועל מאַכן, אז זיי זאָלן קומען און זיך בוקן פאַר דייע פיס, און זאָלן וויסן, אז איך האָב דיך ליב. מחמת דו האָסט געהאַלטן דאָס וואָרט פון מיין געדולדיקייט, וועל איך אויך דיך היטן פון דער שעה פון נסיון, וואָס וועט קומען איבער דער גאַנצער וועלט צו פרוואון די, וואָס וואוינען אויף דער ערד. איך קום באַלד; האַלט שטאַרק דאָס, וואָס דו האָסט, פדי קיינער זאָל ניט צונעמען דיין קרוין. דער, וואָס איז מנצח, דעם וועל איך מאַכן פאַר אַ זייל אין דעם היכל פון מיין גאָט, און ער וועט מער ניט אַרויסגיין פון דאָרטן; און איך וועל אויף אים אויפשרייבן דעם נאָמען פון מיין גאָט, און דעם נאָמען פון דער שטאָט פון מיין גאָט, דאָס נייע ירושלים, וואָס נידערט אַראָף פון הימל, פון מיין גאָט, און מיין אייגענעם נייעם נאָמען. דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער גייסט זאָגט צו די קהילות. און צו דעם מלאך פון דער קהילה אין לאַאָדיקיע שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט דער אָמף, דער געטרייער און וואַרהאַפטיקער עדות, דער אָנהייב פון דער באַשאַפונג פון גאָט. איך קען דייע מעשים, אז דו ביסט ניט קאַלט, אויך ניט הייס; הלוואי וואַלטסטו געווען קאַלטן, אָדער הייס, בכך, ווייל דו ביסט לעבלעך, ניט הייס, אויך ניט קאַלט, וועל איך דיך אויסשפייען פון מיין מויל. וואָרום דו זאָגסט: איך בין רייך, און האָב דערוואַרבן עשירות, און נייטיק מיך אין גאַרניט, און ווייסט ניט, אז דו ביסט גראָד עלנט, און אומגליקלעך און אַרעם, און בלינד, און נאַקעט. בכך, ראָט איך דיר, צו קויפן ביי מיר גאַלד, געלייטערט דורך פייער, פדי דו זאָלסט ווערן רייך; און ווייסע מלבושים, פדי דו זאָלסט דיך באַקליידן, און פדי די בושה פון דיין נאַקעטקייט זאָל ניט

אנטפלעקט ווערן; און אויגנזאלב צו זאלבן דיינע אויגן, כדי דו
 זאלסט קענען זען. אלע, וואס איך האב ליב, מוסר איך און
 שטראף; זיי דעריבער אייפערק און טו תשובה. זע, איך שטיי
 ביי דער טיר און קלאף אן; אויב עמיצער הערט מיין קול און
 טוט עפענען די טיר, וועל איך אריינקומען צו אים, און וועל
 עסן מיט אים, און ער מיט מיר. דער, וואס איז מנצח, דעם
 וועל איך געבן, אז ער זאל זיך אנידערזעצן מיט מיר אויף מיין
 פיסא-הקבוד, אזוי ווי אויך איך האב מנצח געווען און האב מיך
 אנידערגעזעצט מיט מיין פאטער אויף זיין פיסא-הקבוד. דער,
 וואס האט אן אויער, זאל הערן, וואס דער גייסט זאגט צו די
 קהילות.

נאכדעם האב איך געזען, ערשט א טיר איז געשטאנען אפן ד
 אין הימל, און דאס ערשטע קול, וואס איך האב געהערט,
 ווי פון א שופר, האט גערעדט מיט מיר, און געזאגט: קום
 ארויף אהער, און איך וועל דיר ווייזן דאס, וואס מוז שפעטער
 געשען. און גלייך בין איך געווען אין דעם גייסט. און זע,
 עס איז געווען אוועקגעשטעלט א פיסא-הקבוד אין הימל, און
 איינער איז געזעסן אויף דעם פיסא-הקבוד; און דער, וואס איז
 געזעסן, האט געהאט אויף זיך דאס אויסזען ווי פון א יאספוס
 און א סארדישטיין; און א רעגנבויען איז געווען ארום דעם
 פיסא-הקבוד, ווי דאס אויסזען פון א סמאראגד. און ארום און
 ארום דעם פיסא-הקבוד זענען געווען פיר און צוואנציק טראנען;
 און אויף די טראנען האב איך געזען זיצן פיר און צוואנציק זקנים,
 אָנגעטאָן אין ווייסע מלבושים, און אויף זייערע קעפן קרוינען פון
 גאלד. און פון דעם פיסא-הקבוד ארויס גייען בליען און קולות
 אין דונערן. און זיבן פייער-פאקלען האבן געבראכט פאר דעם
 פיסא-הקבוד, וואס זענען די זיבן גייסטער פון גאט; און פאר
 דעם פיסא-הקבוד ווי סע וואלט געווען א ים פון גלאז, גלייך ווי
 קריסטאל. און אין דער מיט פון דעם פיסא-הקבוד, און ארום
 און ארום דעם פיסא-הקבוד, פיר חיות פול מיט אויגן פון פארנט
 אין

7 און פון הינטן. און די ערשטע חיה איז געווען ווי א לייב, און
 די צווייטע חיה ווי אן אַקס, און די דריטע חיה האָט געהאַט
 אַ פנים פון אַ מענטשן, און די פערטע חיה איז געווען ווי אַ
 8 פליענדיקער אָדלער. און די פיר חיות, וואָס יעדע איינע פון זיי
 האָט געהאַט זעקס פליגל, זענען פול מיט אויגן אַרום און אַרום
 און אינעווייניק, און זיי האָבן טאַג און נאַכט ניט קיין רו, און זאָגן:
 הייליק, הייליק, הייליק איז יהוה, צבאות, דער אַלמעכטיקער,
 9 וואָס איז געווען און וואָס איז און וואָס וועט קומען. און בעת די
 חיות האָבן אָפּגעגעבן הערלעכקייט, און פֿבוד, און דאַנקלוב,
 צו אים וואָס זיצט אויף דעם פּיסאַהקבור, וואָס לעבט לעולמי
 עולמים, פאַלן אַנדער די פיר און צוואַנציק זקנים פאַר אים,
 10 וואָס זיצט אויף דעם פּיסאַהקבור, און פּוקן זיך צו אים וואָס
 לעבט אייביק און אייביק, און וואַרפן אַנדער זייערע קרוינען
 פאַר דעם פּיסאַהקבור, און זאָגן: ראוי ביסטו, אַנדזער האָר און
 11 אַנדזער גאַט, מקבל צו זיין די הערלעכקייט און דעם פֿבוד און
 די שטאַרקייט; וואָרים דו האָסט באַשאַפן אַלצדינג, און דורך
 דיין רצון זענען זיי געווען און זענען באַשאַפן געוואָרן.
 ה און איך האָב געזען אין דער רעכטער האַנט פון דעם, וואָס איז
 געזעסן אויף דעם פּיסאַהקבור, אַ ספר, באַשריבן אינעווייניק
 2 און פון הינטן, און פאַרחתמעט מיט זיבן חתימות. און איך האָב
 געזען אַ שטאַרקן מלאַך, וואָס האָט אויסגערופּן מיט אַ הויך
 קול: ווער איז זוכה צו עפענען דאָס ספר, און אָפּצוטאָן פון אים די
 3 חתימות? און קיינער ניט אין הימל, אָדער אויף דער ערד, אָדער
 אונטער דער ערד, איז פּבּוּח געווען צו עפענען דאָס ספר, אָדער
 4 צו קוקן אויף אים. און איך האָב זייער געוויינט, מַחמת סע האָט
 זיך ניט געפּונען קיינער, וואָס זאַל זוכה זיין צו עפענען דאָס ספר,
 5 אָדער צו קוקן אויף אים. און איינער פון די זקנים האָט געזאָגט
 צו מיר: וויין ניט, זע, דער לייב, וואָס איז פון דעם שִׁבְט יהודה,
 דער שוֹרֵש פון דוד, האָט מנצח געווען צו עפענען דאָס ספר און
 6 זיינע זיבן חתימות. און איך האָב געזען אין דער מיט פון דעם

פיסא־הקבוד און די פיר חיות, און אין דער מיט פון די זקנים,
 א לעמעלע שטיין גלייך ווי סע וואלט געווען געשאַכטן, און סע
 האָט זיבן הערנער און זיבן אויגן, וואָס זענען די זיבן גייסטער
 פון גאָט, אַרויסגעשיקט אויף דער גאַנצער ערד. און סע איז
 7 געקומען און האָט אַרויסגענומען דאָס ספר פון דער רעכטער
 האַנט ביי דעם, וואָס איז געזעסן אויף דעם פיסא־הקבוד. און
 8 בעת סע האָט גענומען דאָס ספר, זענען די פיר חיות און די
 פיר און צוואַנציק זקנים אַנידערגעפאלן פאַר דעם לעמעלע, און
 יעדער איינער האָט געהאַט אַ האַרף און גילדענע בעקנס פול
 מיט קטוֹרֶת, וואָס זענען די תּפִּילות פון די קדושים. און זיי האָבן
 9 געזונגען אַ נייעם שיר, אַזוי צו זאַגן: ראוי ביסטו צו נעמען דאָס
 ספר און צו עפענען זיינע חתימות, וואָרים דו ביסט געשאַכטן
 געוואָרן, און מיט דיין בלוט האָסטו אויסגעקויפט פאַר גאָט פון
 יעדן שַׁכְמ, און לשון, און אומה, און פאַלק, און האָסט זיי געמאַכט
 10 פאַר אַנידער גאָט אַ מלוכה און בַּהֲנִים, און זיי וועלן קעניגן אויף
 דער ערד. און איך האָב געזען, און איך האָב געהערט אַ קול פון
 11 אַ סך מלאַכים אַרום און אַרום דעם פיסא־הקבוד און די חיות און
 די זקנים; און זייער צאָל איז געווען צען טויזנט מאָל צען טויזנט,
 און טויזנטער פון טויזנטער, און זיי האָבן געזאַגט מיט אַ הויך
 12 קול: ראוי איז דאָס לעמעלע, וואָס איז געשאַכטן געוואָרן, מקבל
 צו זיין די מאַכט, און עשירות, און חַכְמָה, און גבורה, און כְּבוֹד,
 און הערלעכקייט, און בענטשונג. און יעדע בַּרְיָאָה, וואָס איז אין
 13 הימל, און אויף דער ערד, און אינטער דער ערד, און אויף דעם
 ים, און אַלצדינג, וואָס איז אין זיי, האָב איך געהערט זאַגן: צו
 אים, וואָס זיצט אויף דעם פיסא־הקבוד, און צו דעם לעמעלע, איז
 די בענטשונג, און דער כְּבוֹד, און די הערלעכקייט, און די מאַכט
 אויף אייביק און אייביק. און די פיר חיות האָבן נאַכגעזאַגט:
 14 אַמֵּן. און די זקנים זענען אַנידערגעפאלן און האָבן זיך געבוקט.
 און איך האָב געזען, בעת דאָס לעמעלע האָט געעפנט איינע פון די
 די זיבן חתימות; און איך האָב געהערט איינע פון די פיר חיות
 זאָגן

2 זאָגן ווי מיט אַ קול פון אַ דונער: קום! און איך האָב געזען,
 ערשט אַ ווייס פערד, און דער, וואָס איז אויף אים געזעסן, האָט
 געהאַט אַ בויגן. און עס איז אים געגעבן געוואָרן אַ קרוין; און ער
 3 איז אַרויסגעגאַנגען ווי אַ גיבור, און פּדי מניצח צו זיין. און אַז ער
 האָט געעפנט די צווייטע חתימה, האָב איך געהערט די צווייטע
 4 חיה זאָגן: קום! און אַן אנדער פּערד איז אַרויסגעקומען, אַ רויט
 פּערד; און דעם וואָס איז אויף אים געזעסן, איז געגעבן געוואָרן
 צו נעמען דעם שְׁלוֹם פון דער ערד, און פּדי זיי זאָלן הרגענען
 איינער דעם אנדערן; און עס איז אים געגעבן געוואָרן אַ גרויסע
 5 שווערד. און אַז ער האָט געעפנט די דריטע חתימה, האָב איך
 געהערט די דריטע חיה זאָגן: קום! און איך האָב געזען, ערשט אַ
 שוואַרץ פּערד; און דער, וואָס איז אויף אים געזעסן, האָט געהאַט
 6 אַ וואַגשאַל און זיין האַנט. און איך האָב געהערט, ווי סע וואָלט
 געווען אַ קול אין דער מיט פון די פיר חיות זאָגן: אַ מאָס ווייץ
 פאַר אַ דינר, און דריי מאָס גערשטן פאַר אַ דינר, און דעם אייל
 7 און דעם וויין פאַרדאַרב ניט. און אַז ער האָט געעפנט די פּערטע
 חתימה, האָב איך געהערט דאָס קול פון דער פּערטער חיה
 8 זאָגן: קום! און איך האָב געזען, ערשט אַ געלבלעך פּערד, און
 דער, וואָס איז אויף אים געזעסן, זיין נאָמען איז געווען טויט; און
 דער שאַל־חתימה איז אים נאָכגעגאַנגען. און עס איז זיי געגעבן
 געוואָרן שליטה איבער דעם פּערטן טייל פון דער ערד, צו טייטן
 מיט שווערד, און מיט הונגער, און מיט טויט, און דורך די ווילדע
 9 חיות פון דער ערד. און אַז ער האָט געעפנט די פיפטע חתימה,
 האָב איך געזען אונטער דעם מזבֿח די נשמות פון די, וואָס זענען
 געהרגעט געוואָרן פּונדען דעם וואָרט פון גאָט, און פּונדען
 10 דעם עדות, וואָס זיי האָבן אָפּגעלייגט. און זיי האָבן געשריגן
 מיט אַ הויך קול, אזוי צו זאָגן: ווי לאַנג, אַ האַר, די הייליקער
 און וואַרהאַפטיקער, וועסטו ניט משפטן און זיך נוקם זיין פאַר
 11 אונדזער בלוט אָן די, וואָס וואוינען אויף דער ערד? און עס איז
 געגעבן געוואָרן יעדן איינעם פון זיי אַ ווייס קלייד, און עס איז זיי

געזאגט געוואָרן, אז זיי זאָלן נאָך רוען אַ קורצע צייט, ביז אויך
 זייערע מיטקנעכט און זייערע ברידער, וואָס דאַרפן געטייט ווערן
 אזויווי זיי וועלן דערפילן זייער גאַנג. און איך האָב געזען, בעת
 12 ער האָט געעפנט די זעקסטע חתימה, און עס איז געווען אַ גריסע
 ערדציטערניש; און די זון איז געוואָרן שוואַרץ ווי אַ זאָב פון האַר,
 און די גאַנצע לבנה איז געוואָרן ווי בלוט; און די שטערן פון
 13 דעם הימל זענען געפאלן אויף דער ערד, ווי אַ פּינגבויס וואַרפט
 אראָף זיינע ניט־צייטיקע פייגן, בעת ער ווערט געטרייסלט פון
 אַ שטאַרקן ווינט. און דער הימל איז פאַרשוואַנדן געוואָרן ווי אַ
 14 מגילה, בעת זי ווערט צונויפגעוויקלט; און אלע בערג און אינזל
 זענען אַרויסגערוקט געוואָרן פון זייערע ערטער. און די מלכים
 15 פון דער ערד, און די שרים, און די הויפטלייט, און די נגידים און
 די תקיפים, און יעדער קנעכט און פרייער, האָבן זיך פאַרבאָרגן
 אין די היילן און אין די פעלזן פון די בערג; און זיי האָבן געזאָגט
 16 צו די בערג און צו די פעלזן: פאַלט אויף אונדז און פאַרבאָרגט
 אונדז פון דעם פּנים פון דעם, וואָס זיצט אויף דעם פּיסאָהקבור,
 און פון דעם גרימצאָרן פון דעם לעמעלע, וואָרים דער גרויסטער
 17 טאָג פון זייער גרימצאָרן האָט גענעענט, און ווער קען באַשטיין?
 און נאָכדעם האָב איך געזען פיר מלאכים שטיין ביי די פיר ז
 עקן פון דער ערד, און האַלטן די פיר ווינטן פון דער ערד, אז
 קיין ווינט זאָל ניט בלאָזן אויף דער ערד, אָדער אויף דעם ים,
 אָדער אויף קיין שום בוים. און איך האָב געזען אַן אַנדערן מלאך
 2 אויפגיין פון דעם זונאוויפגאַנג, וואָס האָט דעם חותם פון דעם
 לעבעדיקן גאָט; און ער האָט געשריגן מיט אַ הויך קול צו די
 פיר מלאכים, וועמען עס איז געגעבן געוואָרן צו באַשעדיקן די
 ערד און דעם ים, אזוי צו זאָגן: באַשעדיקט ניט די ערד, אויך ניט
 3 דעם ים, אויך ניט די פיימער, ביז מיר וועלן האָבן געחמתמעט
 די קנעכט פון אונדזער גאָט אויף זייערע שטערנס. און איך
 4 האָב געהערט די צאָל פון די, וואָס זענען געווען פאַרחתמעט;
 הונדערט און פיר און פערציק טויזנט, פאַרחתמעט פון יעדן
 שבט

5 שְׁבֵט פֿון די בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: פֿון דעם שְׁבֵט יְהוּדָה זענען געווען
 פֿאַרְחַתְמַעַט צוועלף טויזנט, פֿון דעם שְׁבֵט ראובן צוועלף
 6 טויזנט, פֿון דעם שְׁבֵט גַד צוועלף טויזנט, פֿון דעם שְׁבֵט אֲשֵׁר
 צוועלף טויזנט, פֿון דעם שְׁבֵט נַפְתָּלִי צוועלף טויזנט, פֿון דעם
 7 שְׁבֵט מְנַשֶּׁה צוועלף טויזנט, פֿון דעם שְׁבֵט שֹׁמְרוֹן צוועלף
 טויזנט, פֿון דעם שְׁבֵט לֵוִי צוועלף טויזנט, פֿון דעם שְׁבֵט יִשָּׁשְׁכָר
 8 צוועלף טויזנט, פֿון דעם שְׁבֵט זְבוּלֹן צוועלף טויזנט, פֿון דעם
 שְׁבֵט יוֹסֵף צוועלף טויזנט, פֿון דעם שְׁבֵט בְּנֵימִן זענען געווען
 9 פֿאַרְחַתְמַעַט צוועלף טויזנט. נֶאֱכָדְעַם הָאֵב אִיךְ גִּעְזַעְךָ עֲרַשְׁתִּי אֶ
 גְרוֹיִסְעֵר הַמּוֹן, וּוְאִם קִיִּנְעֵר הָאֵט אִים נִיט גַעקָאָנט אִיבֶּר־צִיִּילִךְ,
 פֿון יַעֲדֵר אומה און פֿון אַלֶּע שְׁבָטִים, און פֿעלְקֵר, און לְשׁוֹנוֹת,
 שְׁטִיִּין פֿאַר דעם פֿיס־אֲהַקְבוֹד און פֿאַר דעם לַעֲמַעֲלֵע אָנגַעֲטָאָן
 10 אִין ווִיִּסֵע קלִידֵדֵר, און פֿאַלְמֵען אִין זִיעֵרֵע הַעֲנֵט; און זִי
 שְׂרִיעֵן מִיט אַ הוּיך קוֹל, אַזוּי צו זאָגן: די יְשׁוּעָה גַעהֶעֱרַט צו
 אונדזער גאָט, וּוְאִם זִצַט אויף דעם פֿיס־אֲהַקְבוֹד און צו דעם
 11 לַעֲמַעֲלֵע און אַלֶּע מַלְאָכִים זענען גַעשְׁטאַנען אַרום און אַרום
 דעם פֿיס־אֲהַקְבוֹד און אַרום די זְקֵנִים און די פִּיר חוֹת; און
 זִי זענען אַנדֶער־גַעפֿאַלן פֿאַר דעם פֿיס־אֲהַקְבוֹד אויף זִיעֵרֵע
 12 פֿנימֵר, און הָאָבֵן זִיךְ גַעבּוֹקֵט צו גאָט, און גַעזאַגט: אָמֵן!
 בַּעֲנֵט־שׁוֹנֵג, און הֶעֱרַלֶּע־כִּקִּיִּט, און חֲכֵמָה, און דאַנק־לוֹב, און
 13 כְּבוֹד, און גְבוּרָה, און מַאֲכַט, גַעהֶעֱרַן צו אונדזער גאָט לַעוֹלָמִי
 עוֹלָמִים אָמֵן. און אִינְעֵר פֿון די זְקֵנִים הָאֵט גַעעֲנַט־פֿעֲרַט און
 14 צו מִיר גַעזאַגט: די דאָזִיקֵע, וּוְאִם זענען אָנגַעֲטָאָן אִין די ווִיִּסֵע
 קלִידֵדֵר, ווער זענען זיי און פֿונּוואַנען קומען זיי? און אִיךְ הָאָב
 גַעזאַגט צו אים: מִיִּין הָאֵר, די ווִיִּסֵט. און עַר הָאֵט צו מִיר
 גַעזאַגט: דאָס זענען די, וּוְאִם קומען אַרום פֿון אַ גְרוֹיִסֶער צָרָה,
 און זִי הָאָבֵן גַעוואַשן זִיעֵרֵע קלִידֵדֵר, און הָאָבֵן זִי גַעמאַכט
 15 ווִיִּים אִין דעם בלוֹט פֿון דעם לַעֲמַעֲלֵע. דַּעֲרִיבֶּר זענען זיי פֿאַר
 דעם פֿיס־אֲהַקְבוֹד פֿון גאָט, און זִי דינען אִים טאָג און נאַכט
 אִין זִיִּין הִיכֵל; און דַּעֲר, וּוְאִם זִצַט אויף דעם פֿיס־אֲהַקְבוֹד, וועט
 אױסשפּרײטן

16 אויסשפרייטן זיין געצעלט איבער זיי. זיי וועלן מער ניט הונגערן,
 און אויך מער ניט דאָרשטן; אויך וועט די זון ניט פאלן איבער זיי,
 17 אויך ניט קיין שום היץ; וואָרים דאָס לעמעלע, וואָס איז אין דער
 מיט פון דעם פיסא-הקבוד, וועט זיין זייער פאָסטן, און וועט זיי
 פירן צו קוואַלן פון לעבעדיק וואַסער; און גאָט וועט אָפּווישן
 יעדע טרער פון זייערע אויגן.

און בעת ער האָט געעפנט די זיבנעטע חתימה, איז געקומען
 אַ שטילקייט אין הימל אַרום דעם מָשך פון אַ האַלבער שעה.
 און אויך האָב געזען די זיבן מלאַכים, וואָס שטייען פאַר גאָט;
 2 און עס איז זיי געגעבן געוואָרן זיבן שופרות. און אַן אנדערער
 מלאַך איז געקומען און איז געשטאַנען ביי דעם מזבֿח, און ער
 האָט געהאַט אַ גילדענע פייערפאַן; און עס איז אים געגעבן
 געוואָרן אַ סך קטורט, כדי ער זאָל עס צוגעבן צו די תפילות
 פון אלע קדושים אויף דעם גילדענעם מזבֿח, וואָס איז געווען
 פאַר דעם פיסא-הקבוד; און דער רויך פון דעם קטורת מיט
 די תפילות פון די קדושים זענען אַרויפגעגאַנגען פאַר גאָט פון
 דעם מלאַכס האַנט. און דער מלאַך האָט גענומען די פייערפאַן,
 5 און ער האָט זי אָנגעפילט מיט דעם פייער פון דעם מזבֿח,
 און זי אַ וואָרף געטאָן אויף דער ערד; און סע זענען געקומען
 דונערן, און קולות, און בליצן, און אַן ערדציטערניש. און די זיבן
 6 מלאַכים, וואָס האָבן געהאַט די זיבן שופרות, האָבן זיך מיכן
 געווען צו בלאָזן. און דער ערשטער האָט געבלאָזן: און עס
 7 איז געקומען האַגל און פייער, אויסגעמישט מיט בלוט, און זיי
 זענען געוואָרפן געוואָרן אויף דער ערד. און אַ דריטער טייל פון
 דער ערד איז פאַרברענט געוואָרן, און אַ דריטער טייל פון די
 פיימער איז פאַרברענט געוואָרן, און דאָס גאַנצע גרינע גראַז איז
 8 פאַרברענט געוואָרן. און דער צווייטער מלאַך האָט געבלאָזן:
 און עס איז געווען ווי אַ גרויסער באַרג, וואָס ברענט מיט פייער,
 וואַלט אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין ים אַריין; און אַ דריטער טייל
 פון דעם ים איז געוואָרן בלוט. און עס איז געשטאַרבן אַ דריטער
 9 טייל

טייל פון די לעבעדיקע באשעפענישן אין ים, און א דריטער טייל
 פון די שיפן איז צעשטערט געוואָרן. און דער דריטער מלאך
 האָט געבלאָזן: און אַ גרויסער שמערן איז געפאלן פון הימל,
 וואָס האָט געברענט ווי אַ פּאַקל, און ער איז געפאלן אויף דעם
 דריטן טייל פון די טייכן און אויף די קוואַלן וואַסער. און דער
 נאַמען פון דעם שמערן ווערט אַנגערופן ווערמוט; און אַ דריטער
 טייל פון די וואַסערן איז געוואָרן ווערמוט; און אַ סך מענטשן
 זענען געשטאָרבן פון די וואַסערן, מחמת זיי זענען געמאַכט
 געוואָרן ביטער. און דער פּערטער מלאך האָט געבלאָזן: און אַ
 דריטער טייל פון דער זון האָט געקריגט אַ זעץ, און אַ דריטער
 טייל פון דער לבנה, און אַ דריטער טייל פון די שמערן, פּדי דער
 דריטער טייל פון זיי זאָל פאַרפינצטערט ווערן, און דער טאָג
 זאָל נישט שיינען אין זיין דריטן טייל, און די נאַכט אויף דעם זעלבן
 אופן. און איך האָב געזען, און איך האָב געהערט אַן אַדלער
 פליגן אין מיטן הימל, און זאָגן מיט אַ הויך קול: וויי, וויי, וויי צו
 די וואָס וואוינען אויף דער ערד, פּונוועגן די אַנדערע קולות פון
 דעם שופּר פון די דריי מלאַכים, וואָס דאַרפן נאָך בלאָזן.
 און דער פינפטער מלאך האָט געבלאָזן: און איך האָב געזען
 פאלן אַ שמערן פון הימל צו דער ערד; און עס איז אים געגעבן
 געוואָרן דער שליסל פון דער שאַכטע פון דעם תּהום. און
 ער האָט געעפנט די שאַכטע פון דעם תּהום: און עס איז
 ארויפגעגאַנגען אַ רויך פון דער שאַכטע, ווי דער רויך פון
 אַ גרויסן אויוון; און די זון און די לופט זענען פאַרפינצטערט
 געוואָרן דורך דעם רויך פון דער שאַכטע. און פון דעם רויך
 זענען אַרויסגעקומען היישעריקן אויף דער ערד, און זיי איז
 געגעבן געוואָרן מאַכט, ווי סע האָבן מאַכט די עקדישן פון דער
 ערד. און עס איז זיי אַנגעזאָגט געוואָרן, אַז זיי זאָלן נישט שעדיקן
 דאָס גראַז פון דער ערד, אויך נישט קיין שום גרינס, אויך נישט
 קיין שום בוים, נייערט נאָר אַזוינע מענטשן, וואָס האָבן נישט דעם
 חותם פון גאָט אויף זייערע שטערנס. און עס איז זיי געגעבן
 געוואָרן

געוואָרן, אַז זיי זאָלן זיי ניט טייטן, נייערט אַז זיי זאָלן געפייניקט
 ווערן פּינף חַדְשִׁים; און זייער פייניקונג איז געווען ווי די פייניקונג
 פון אַן עקדיש, בעת ער שטעכט אַ מענטשן. און אין יענע טעג
 6 וועלן די מענטשן זוכן דעם טויט, און וועלן אים באַן-אופן ניט
 געפינען; און זיי וועלן באַגערן צו שטאַרבן, און דער טויט וועט
 7 פון זיי אַנטרינען. און דאָס אויסזען פון די הוישערדיקן איז געווען
 ענלעך צו פּערד אַנגעברייט צו מלחמה; און אויף זייערע קעפּ
 ווי סע וואָלטן געווען קרוינען ענלעך צו גאָלד, און זייערע פּנימער
 8 זענען געווען ווי פּנימער פון מענטשן. און זיי האָבן געהאַט האָר
 ווי די האָר פון ווייבער, און זייערע ציין זענען געווען ווי די ציין
 פון לייבן. און זיי האָבן געהאַט פּאַנצערס ווי דאָס וואָלטן געווען
 9 פּאַנצערס פון אייזן, און דער רויש פון זייערע פּליגל איז געווען ווי
 דער רויש פון רייטוועגן מיט אַ סך פּערד, וואָס יאָגן אין מלחמה.
 10 און זיי האָבן וויידלעך ענלעך צו עקדעשן, און שטעכערס; און
 אין זייערע וויידלעך איז זייער מאַכט צו שעדיקן מענטשן פּינף
 חַדְשִׁים. זיי האָבן געהאַט איבער זיך פּאַר אַ מלך דעם מלאַך
 11 פון דעם תּהוֹם; זיין נאָמען אויף לְשׁוֹן־קוֹדֶשׁ איז אַבְדוֹן, און אין
 דעם גריכישן לְשׁוֹן הָאֵם ער געהאַט דעם נאָמען אַפּאַליאַן. דער
 12 ערשטער ווייטיק איז אַריבער; זע סע קומען נאָך צוויי ווייטיקן
 נאָכדעם. און דער זעקסטער מלאַך הָאֵם געבּלאָזן, און איך האָב
 13 געהערט אַ קול פון צווישן די פיר הערנער פון דעם גילדענעם
 מִזְבֵּחַ, וואָס איז פּאַר גאָט, זאָגן צו דעם זעקסטן מלאַך, וואָס
 14 הָאֵם געהאַט דעם שופּר: בינד אויף די פיר מלאַכים, וואָס זענען
 געבונדן ביי דעם גרויסן טייך פּרַת. און די פיר מלאַכים זענען
 15 אויפגעבונדן געוואָרן, וואָס זענען אַנגעברייט געוואָרן אויף דער
 שְׁעָה און טאַג און חודש און יאָר, כדי זיי זאָלן טייטן דעם דריטן
 16 טייל מענטשן. און די צאָל פון די תּוֹלוֹת פון רייטערס איז געווען
 צוויימאַל צען טויזנט מאָל צען טויזנט; איך האָב געהערט זייער
 17 זַל. און אזוי האָב איך געזען די פּערד אין דער זעאונג, און די
 וואָס זענען אויף זיי געזעסן: זיי האָבן געהאַט פּאַנצערס ווי פון
 פּייער

פיער און פון תכלת און פון שוועבל: און די קעף פון די פערד
 זענען ווי די קעף פון לייבן, און פון זייערע מיילער גייט ארויס
 פיער און רויך און שוועבל. דורך די דאָזיקע דריי מכות איז
 א דריטער טייל מענטשן געטייט געוואָרן, דורך דעם פיער און
 דעם רויך און דעם שוועבל, וואָס זענען ארויסגעקומען פון זייערע
 מיילער. וואָרים דער כוח פון די פערד איז אין זייער מויל און
 אין זייערע וויידל; וואָרים זייערע וויידל זענען ענלעך צו שלאַנגען,
 און האָבן קעף און מיט זיי באַשעדיקן זיי. און די איבעריקע
 מענטשן, וואָס זענען ניט געטייט געוואָרן דורך די דאָזיקע מכות,
 האָבן ניט קיין תשובה געמאָן אויף די מעשים פון זייערע הענט,
 אז זיי זאָלן זיך ניט פוקן צו בייזע גייסטער און צו אָפגעטער פון
 גאָלד, און פון זילבער, און פון קופער, און פון שטיין, און פון
 האַלץ, וואָס קענען ניט זען, ניט הערן, ניט גיין; און זיי האָבן
 ניט קיין תשובה געמאָן אויף זייערע רצחות, ניט אויף זייער
 פֿישופמאָכן, ניט אויף זייער זנות, ניט אויף זייערע גנבות.

און איך האָב געזען אַן אַנדערן שטאַרקן מלאַך אַראָפּנידערן פון
 הימל, אָנגעמאָן מיט אַ וואַלקן; און דער רעגנבויגן איז געווען
 אויף זיין קאָף, און זיין פֿנים איז געווען ווי די זון, און זיינע פֿים ווי
 זיגלן פון פיער; און ער האָט געהאַט אין זיין האַנט אַ קליין אָפּן
 ספר. און ער האָט געשטעלט זיין רעכטן פֿוס אויף דעם ים, און
 זיין לינקן אויף דער ערד, און ער האָט געשריגן מיט אַ הויך קול,
 ווי סע ברילט אַ לייב. און בעת ער האָט געשריגן, האָבן די
 זיבן דונערן אַרויסגעלאָזן זייערע קולות. און בעת די זיבן דונערן
 האָבן אַרויסגעלאָזן זייערע קולות, בין איך געווען אָנגעברייט
 צו שרייבן; און איך האָב געהערט אַ קול פון הימל זאָגן:
 פאַרחתמע די זאַכן, וואָס די זיבן דונערן האָבן אַרויסגערעדט, און
 פאַרשרייב זיי ניט. און דער מלאַך, וואָס איך האָב געזען שטיין
 אויף דעם ים און אויף דער ערד, האָט אויפגעהויבן זיין רעכטע
 האַנט צום הימל, און האָט געשוואוירן ביי דעם, וואָס לעבט
 אייביק און אייביק, וואָס האָט באַשאַפן דעם הימל און די זאַכן,
 וואָס

וואָס זענען דרינען, און די ערד און די זאכן, וואָס זענען דרינען,
 און דעם ים און די זאכן, וואָס זענען דרינען, אז סע וועט מער ניט
 זיין קיין צייט, נייערט אין די טעג פון דעם קול פון דעם זיבעטן
 7 מלאך, בעת ער וועט זיין אָנגעברייט צו בלאָזן, דעמאָלט וועט
 פאַרענדיקט ווערן דער סוד פון גאָט, לויט ווי ער האָט אָנגעזאָגט
 8 צו זיינע קעכט, די נביאים. און דאָס קול, וואָס איך האָב געהערט
 פון הימל, האָט ווידער גערעדט מיט מיר, און געזאָגט: גיי, נעם
 דאָס ספר, וואָס איז אָפן אין דער האַנט פון דעם מלאך, וואָס
 9 שטייט אויף דעם ים און אויף דער ערד. און איך בין געגאָנגען
 צום מלאך, און האָב אים געזאָגט, אז ער זאל מיר געבן דאָס
 ספר. האָט ער צו מיר געזאָגט: נעם עס און עס און
 און סע וועט מאַכן ביטער דיין בוך, נאָר אין דיין מויל וועט עס
 10 זיין זיס ווי האַניק. און איך האָב גענומען דאָס ספר פון דעם
 מלאַכס האַנט און האָב עס אויפגעגעסן, און עס איז געווען אין
 מיין מויל זיס ווי האַניק; און אז איך האָב עס אויפגעגעסן, איז מײן
 11 בוך געוואָרן ביטער. און מע האָט צו מיר געזאָגט: דו מוזט
 ווידער אַמאָל נביאות זאָגן איבער אַ סך אומות, און פעלקער, און
 לשונות, און מלכים.
 און מע האָט מיר געגעבן אַ ריירשטעקל, ענלעך צו אַ רוט, און יא
 געזאָגט: שטיי אויף, און מעסט דעם היכל פון גאָט, און דעם
 2 מזבֿח, און די וואָס דינען דערין. און דעם פאַרהויף, וואָס איז
 אין דרויסן פון דעם היכל, לאַז אויס און מעסט אים ניט, וואָרים
 ער איז געגעבן געוואָרן פאַר די גוים, און זיי וועלן צעטרעטן
 3 די הייליקע שטאָט צוויי און פערציק חדשים. און איך וועל
 מאַכן מיינע צוויי עדות, אז זיי זאלן נביאות זאָגן טויזנט צוויי
 4 הונדערט און זעכציק טעג, אָנגעטאָן אין זעק. די דאָזיקע זענען
 די צוויי איילבערטפיימער און די צוויי מנורות, וואָס שטייען
 5 פאַר דעם רבֿנוֹר-של-עולם. און אויב עמיצער באַגערט זיי צו
 שעדיקן, גייט אַ פייער אַרויס פון זייער מויל און פאַרצערט
 זייערע פיינט; און אויב עמיצער וועט באַגערן זיי צו שעדיקן,

6 מוז ער אויף דעם דאָזיקן אופן געטייט ווערן. די דאָזיקע האָבן
 די מאַכט צו פאַרשליסן דעם הימל, אַז סע זאָל ניט רעגענען
 אין די טעג פון זייער נביאות זאָגן; און זיי האָבן מאַכט איבער
 די וואַסערן, זיי צו פאַרקערן אין בלוט, און צו שלאָגן די ערד
 7 מיט יעדער מבה, אַזוי אָפט ווי זיי ווילן נאָר. און אַז זיי וועלן
 האָבן פאַרענדיקט זייער עדות זאָגן, וועט די חיה, וואָס קומט
 אַרויף פון דעם תהום, פאַרפירן מיט זיי מלחמה, און זיי מנצח
 8 זיין און זיי טייטן. און זייערע טויטע ליבער וועלן ליגן אין די
 גאַסן פון דער גרויסער שטאָט, וואָס ווערט גייסטיק אַנגערופן
 סדום און מצרים, וואו אויך זייער האַר איז געקרייציקט געוואָרן.
 9 און פון צווישן די אימות, און שבטים, און לשונות, און פעלקער,
 קוקט מען אויף זייערע טויטע ליבער דריי און אַ האַלב טעג,
 און זיי לאָזן ניט, אַז זייערע טויטע ליבער זאָלן אַרײַנגעלייגט
 10 ווערן אין אַ קבר. און די וואָס וואוינען אויף דער ערד, זענען זיך
 משמח איבער זיי און מאַכן זיך לוסטיק, און זיי וועלן שיקן איינער
 דעם אַנדערן מתנות, מחמת די דאָזיקע צוויי נבאים האָבן
 11 געפייניקט די וואָס וואוינען אויף דער ערד. און נאָך די דריי און
 אַ האַלב טעג איז דער לעבנס־אַטעם פון גאָט אַרײַנגעגאַנגען
 אין זיי, און זיי זענען געשטאַנען אויף זייערע פויס, און גרויס
 12 אימה איז געפאַלן אויף די וואָס האָבן זיי אַנגעקוקט. און זיי
 האָבן געהערט אַ הויך קול פון הימל זאָגן צו זיי: קומט אַרויף
 אַהער, און זיי זענען אַרויף אויף דעם וואַלקן אין הימל אַרײַן, און
 13 זייערע שונאים האָבן זיי אַנגעקוקט. און אין יענער שעה איז
 געווען אַ גרויסע ערד־ציטערניש, און אַ צענטער טייל פון דער
 שטאָט איז אַײַנגעפאַלן, און סע זענען געהרגעט געוואָרן אין דער
 ערד־ציטערניש זיבן טויזנט פאַרשוניען; און די איבעריקע זענען
 דערשראָקן געוואָרן און האָבן אַפגעגעבן פֿבוד צו דעם גאָט פון
 14 הימל. דער צווייטער ווייטיק איז אַריבער; זע, דער דריטער
 15 ווייטיק קומט באלד אָן. און דער זיבעטער מלאך האָט געבלאָזן,
 און עס זענען געקומען הויכע קולות אין הימל, אַזוי צו זאָגן: דאָס
 מלכות

מלכות פון דער וועלט איז געוואָרן דאָס מלכות פון אונדזער
האַר און פון זיין משיח; און ער וועט קעניגן אויף אייביק און
אייביק. און די פיר און צוואַנציק זקנים וואָס זיצן פאַר גאָט אויף
16 זייערע טראַנען זענען געפאלן אויף זייערע פֿנימער און האָבן זיך
געבוקט צו גאָט, און געזאָגט: מר דאַנקען דיר, אַ האַר גאָט,
17 דו אַלמעכטיקער, וואָס ביסט און וואָס ביסט געווען, מחמת דו
האַסט גענומען דיין גרויסע מאַכט און האָסט געטאָן קעניגן. און
18 די גוים האָבן געזערנט, און געקומען איז דיין גרימזאַרן, און די
צייט פון די מתים געמשפט צו ווערן, און צו געבן דעם שִׁכָּר
צו דייןע קנעכט, די נביאים, און צו די קדושים, און צו די וואָס
האַבן מורא פאַר דיין נאָמען, די קליינע און די גרויסע, און צו
פאַרדאַרבן די וואָס פאַרדאַרבן די ערד. און עס איז געעפנט
19 געוואָרן דער היכל פון גאָט אין הימל, און עס איז געזען געוואָרן
אין זיין היכל דער אַרונ־הברית; און סע זענען געקומען בליצן,
און קולות, און דונערן, און אַן ערדציטערניש, און אַ גרויסער
האַגל.

און אַ גרויסער צייכן איז געזען געוואָרן אין הימל: אַ ווייב, יב
אַנגעטאָן מיט דער זון, און די לבנה אונטער אירע פיס, און אויף
איר קאָפּ אַ קרוין פון צוועלף שטערן. און זי איז געווען אין
2 טראַגן, און זי האָט געשריגן אין ווייען, און אין פיין פון געווינען.
און עס איז געזען געוואָרן אַן אַנדער צייכן אין הימל: זע, אַ
3 גרויסער, רויטער לינדן־וואָרעס מיט זיבן קעף און צען הערנער,
און אויף איר קאָפּ זיבן דיאָדעמס. און איר וויידל ציט דעם דריטן
4 טייל פון די שטערן פון הימל און וואַרפט זיי צו דער ערד; און
דער לינדן־וואָרעס שטייט פאַר דעם ווייב, וואָס דאַרף געווינען,
5 פדי זי זאָל פאַרשלינגען איר קינד, בעת זי וועט געווינען. און
זי האָט געוואונען אַ בן־זכר, וואָס וועט הערשן איבער אַלע
גוים מיט אַ רויט פון אייזן; און איר קינד איז אַרויפגענומען
6 געוואָרן צו גאָט און צו זיין פיסא־הקבוד. און דאָס ווייב איז
אַנטרונען אין דער מדבר אַרײַן, וואו זי האָט געהאַט אַן אָרט,
אַנגעברײט

אָנגעברייט פֿון גאַט, פֿדי מע זאָל זי דאָרט דערנערן טויזנט צוויי
 7 הונדערט און זעכציק טעג. און אין הימל איז געווען מלחמה:
 מיכאַל און זיינע מלאכים האָבן מלחמה געהאלטן מיט דעם
 לינדן־וואַרעם; און דער לינדן־וואַרעם און זיינע מלאכים האָבן
 8 מלחמה געהאלטן, און זיי האָבן ניט גובר געווען, און זייער אָרט
 9 איז אויך מער ניט געווען צו געפינען אין הימל. און דער גרויסער
 לינדן־וואַרעם איז אַראָפּגעוואָרפֿן געוואָרן, דער נחש־הקדמוני,
 וואָס ווערט אָנגערופן שוטן און שטן, וואָס פֿאַרפֿירט די גאַנצע
 וועלט; ער איז אַראָפּגעוואָרפֿן געוואָרן צו דער ערד, און זיינע
 10 מלאכים זענען אַראָפּגעוואָרפֿן געוואָרן מיט אים. און איך האָב
 געהערט אַ הויך קול אין הימל זאָגן: איצט איז געקומען די
 ישועה, און די מאַכט, און דאָס מלכות פֿון אונדזער גאַט, און די
 ממשלה פֿון זיין משיח; וואַרים דער באַשולדיקער פֿון אונדזערע
 ברידער, וואָס באַשולדיקט זיי פֿאַר אונדזער גאַט טאָג און
 11 נאַכט, איז אַראָפּגעוואָרפֿן געוואָרן; און זיי האָבן אים מניח
 געווען, הויך דעם בלוט פֿון דעם לעמעלע, און הויך דעם וואַרט
 פֿון זייער עדות זאָגן, און זיי האָבן ניט ליב געהאַט זייער לעבן
 12 ביז צום טויט. דעריבער פֿרייט אייך, אַ הימלען, און איר וואָס
 וואוינט אין זיי, וויי צו דער ערד און צו דעם ים, וואַרים דער
 טייוול האָט אַראָפּגענידערט צו אייך מיט גרויס גרימצאָרן, ווייל
 13 ער ווייסט, אַז ער האָט נאָר אַ קורצע צייט, און בעת דער
 לינדן־וואַרעם האָט געזען, אַז ער איז אַראָפּגעוואָרפֿן געוואָרן צו
 דער ערד, האָט ער נאַכגעיאָגט דאָס ווייב, וואָס האָט געבוירן
 14 דעם פֿון־זוכר. און עס איז געגעבן געוואָרן דעם ווייב די צוויי
 פֿליגל פֿון דעם גרויסן אַדלער, פֿדי זי זאָל קענען פֿליען צו
 איר אָרט אין דער מדבר אַרײַן, וואו זי ווערט גענערט אויף אַ
 צייט, און צייטן, און אַ האַלבע צייט, ווייט פֿון דעם פֿנים פֿון
 דער שלאַנג. און די שלאַנג האָט אַרויסגעלאָזט פֿון איר מויל
 15 וואַסער נאָך דעם ווייב ווי אַ שטראָם, פֿדי זי זאָל אוועקגעטראָגן
 16 ווערן פֿון דעם שטראָם. און די ערד האָט געהאַלפֿן דעם ווייב,
 און

און די ערד האָט געעפנט איר מויל און האָט פאַרשלונגען דעם שטראָם, וואָס דער לינדן־וואַרעם האָט אַרויסגעלאָזט פון איר מויל. און דער לינדן־וואַרעם האָט געצערנט אויף דעם ווייב, און איז אַוועקגעגאַנגען מלחמה צו האַלטן מיט די איבעריקע פון איר זאַמען, וואָס היטן אָף די מצוות פון גאָט און האַלטן דאָס עדות פון ישוען.

און איך בין געשטאַנען אויף דעם זאַמד פון דעם ים. און יג איך האָב געזען אַ חיה אַרויפקומען פון דעם ים, וואָס האָט געהאַט צען הערנער און זיבן קעף, און אויף אירע הערנער צען דיאַדעמס, און אויף אירע קעף נעמען פון חילול־השם. און די 2 חיה, וואָס איך האָב געזען, איז געווען ענלעך צו אַ לעמפערט, און אירע פיס זענען געווען ווי פון אַ בער, און איר מויל, ווי דאָס מויל פון אַ לייב. און דער לינדן־וואַרעם האָט איר געגעבן אירע גבורה און איר טראָן און גרויס געוועלטיקונג. און איך 3 האָב געזען איינעם פון אירע קעף, ווי ער וואַלט דערשלאָגן געוואָרן צום טויט, און זיין טויטקלאַף איז געהיילט געוואָרן. און די גאַנצע ערד איז נשתומם געוואָרן איבער דער חיה, און זיי האָבן זיך געבוקט צו דעם לינדן־וואַרעם, מחמת ער 4 האָט געגעבן זיין געוועלטיקונג צו דער חיה; און זיי האָבן זיך געבוקט צו דער חיה, אַזוי צו זאַגן: ווער איז גלייך צו דער חיה? און ווער איז ביכולת מיט איר מלחמה צו האַלטן? און עס איז איר געגעבן געוואָרן אַ מויל צו רעדן גרויס זאַכן 5 און חילול־השם; און עס איז איר געגעבן געוואָרן שליטה צו געווערן צוויי און פערציק חדשים. און זי האָט געעפנט איר מויל 6 מיט חילול־השם, צו לעסטערן זיין נאָמען און זיין משכן, און די וואָס וואוינען אין הימל. און עס איז איר געגעבן געוואָרן צו 7 פאַרפירן מלחמה מיט די קדושים און זיי מנצח צו זיין; און עס איז איר געגעבן געוואָרן רשות איבער יעדן שַבֿט און פאַלק און לשון און אומה. און אַלע, וואָס וואוינען אויף דער ערד, וועלן 8 איר דינען, יעדער איינער, וואָס זיין נאָמען איז ניט פאַרשריבן אין

אין דעם ספר־החיים פון דעם לעמעלע, וואָס איז געשאַכטן
 געוואָרן זינט די שתי־מי־בראשית. אויב עמיצער האָט אָן אויער,
 9 זאָל ער הערן: אויב עמיצער איז פאַר געפאַנגענשאַפט, אין
 10 געפאַנגענשאַפט גייט ער; אויב עמיצער וועט הרגענען מיט דער
 שווערד, מוז ער מיט דער שווערד געהרגעט ווערן. אָט דאָ איז
 די געהולדיקייט און די אַמונה פון די קדושים. און איך האָב געזען
 אָן אנדערע חיה ארויפקומען פון דער ערד; און זי האָט געהאַט
 צוויי הערנער, ענלעך צו אַ לעמעלע, און זי האָט גערעדט ווי אַ
 12 לינדן־וואָרעם. און זי האָט אויסגענוצט די גאַנצע געוועלט־קונג
 פון דער ערשטער חיה אין איר אָנגעזיכט. און זי מאַכט די ערד
 און די וואָס וואוינען דערין, צו דינען דער ערשטער חיה, וואָס
 13 איר טויט־קלאָף איז געהיילט געוואָרן; און זי טוט גרויסע נסים,
 און מאַכט אַפילו פייער אראָפּנידערן פון הימל אויף דער ערד
 14 פאַר די מענטשן. און זי פאַרפירט די וואָס וואוינען אויף דער
 ערד, דורך די נסים, וואָס זענען איר געגעבן געוואָרן צו טאָן פאַר
 דער חיה, בעת זי זאָגט צו די וואָס וואוינען אויף דער ערד, אַז זיי
 זאָלן מאַכן אַן איקאַנע דער חיה, וואָס האָט די שלאַג פון דער
 15 שווערד און האָט געלעבט. און עס איז איר געגעבן געוואָרן צו
 געבן אַטעם דער איקאַנע פון דער חיה, פּדי די איקאַנע פון דער
 חיה זאָל רעדן, און זאָל מאַכן, אַז וויפל סע וועלן ניט דינען דער
 16 איקאַנע פון דער חיה, זאָלן געטייט ווערן. און זי מאַכט אַלע
 סיי די קליינע און די גרויסע, סיי די רייכע און די אַרעמע, סיי
 די פרייע און די פאַרשקלאַפטע, אַז סע זאָל זיי געגעבן ווערן
 אַ צייכן אויף זייער רעכטער האַנט, אַדער אויף זייער שטערן,
 17 און אַז קיינער זאָל ניט קענען קויפּן אַדער פאַרקויפּן, הויז דער,
 וואָס האָט דעם צייכן, דאָס הייסט, דעם נאָמען פון דער חיה,
 18 אַדער די צאָל פון איר נאָמען. דאָ איז חכמה; דער, וואָס האָט
 פאַרשטענדעניש, זאָל באַרעכענען די צאָל פון דער חיה; וואָרים
 עס איז די צאָל פון אַ מענטשן; און איר צאָל איז זעקס הונדערט
 זעקס און זעכציק.

1 אין איך האָב געזען ערשט דאָס לעמעלע שטייט אויף דעם יד
 באַרג ציון, אין מיט אים הונדערט פיר אין פערציק טויזנט, וואָס
 האָבן זיין נאָמען אין דעם נאָמען פון זיין פאָטער אַנגעשריבן אויף
 2 זייערע שטערנס. אין איך האָב געהערט אַ קול פון הימל, ווי
 דאָס קול פון אַ סך וואַסערן, אין ווי דאָס קול פון אַ שטאַרקן
 דונער; אין דאָס קול, וואָס איך האָב געהערט, איז געווען ווי דאָס
 3 קול פון האַרפּנשפּילער, וואָס שפּילן אויף זייערע האַרפּן. אין
 זיי זינגען אַ נייע שיר פאַר דעם פּסאָ-הקבוד אין פאַר די פיר
 חיות אין די זקנים. אין קיינער האָט זיך נישט געקענט אויסלערנען
 דעם שיר, אַחוץ די הונדערט פיר אין פערציק טויזנט, וואָס זענען
 4 אויסגעקויפט געוואָרן פון דער ערד. די דאָזיקע זענען עס, וואָס
 זענען נישט פאַראומרייניקט געוואָרן מיט ווייבער, וואָרים זיי זענען
 אזוי ווי יונגפרויען. די דאָזיקע זענען עס, וואָס גייען נאָך דעם
 לעמעלע, וואוהין נאָר סע גייט. די דאָזיקע זענען אויסגעקויפט
 געוואָרן פון צווישן מענטשן, ווי בפורים פאַר גאָט אין פאַר דעם
 5 לעמעלע. אין אין זייער מויל איז נישט געפונען געוואָרן קיין ליגן,
 וואָרים זיי זענען אַן אַ מום. אין איך האָב געזען אַן אַנדערן
 6 מלאַך פליען אין מיטן הימל, וואָס האָט געהאַט אייביק גוטע
 בשורות אַנצוואַגן פאַר די וואָס וואוינען אויף דער ערד, אין
 פאַר יעדער אומה, אין שבת, אין לשון, אין פאַלק. אין ער
 7 האָט געזאָגט מיט אַ הויך קול: האָט מורא פאַר גאָט, אין גיט
 אים אַף פּבור, וואָרים די שעה פון זיין משפט האָט גענעענט;
 אין דינט דעם פורא פון הימל אין ערד, דעם ים אין די קוואַלן
 8 וואַסער. אין אַן אַנדערער, אַ צווייטער מלאַך איז נאָכגעקומען,
 וואָס האָט געזאָגט: געפאַלן, געפאַלן איז פּבּל די גרויסע, וואָס
 האָט געמאַכט אַלע אומות אַנטרינקען מיט דעם וויין פון דעם
 9 גרימזאַרן פון איר זנות. אין אַן אַנדערער מלאַך, אַ דריטער, איז
 נאָכגעקומען נאָך זיי, וואָס האָט געזאָגט מיט אַ הויך קול: אויב
 עמיצער דינט דער חיה אין איר אַיקאַנע, אין באַקומט אַ צייכן
 10 אויף זיין שטערן, אַדער אויף זיין האַנט, וועט ער אויך טרינקען
 פון

פון דעם וויין פון גאָטס גרימצאָרן, וואָס איז אויסגעגאָסן, ניט
געמישט אין דעם בעכער פון זיין צאָרן; און ער וועט געפייניקט
ווערן מיט פייער און שוועבל אין דעם אָנגעזיכט פון די הייליקע
מלאַכים, און אין דעם אָנגעזיכט פון דעם לעמעלע. און דער
11 רויד פון זייער פייניקונג גייט אַרויף לעולמי-עולמים; און די
וואָס דינען דער חיה און איר איקאָנע האָבן ניט קיין רו טאָג און
12 נאַכט, און ווער סע נעמט אָן דעם צייכן פון איר נאָמען. דאָ איז
די געדילדיקייט פון די הייליקע, די וואָס היטן די מצוות פון גאָט
13 און די אָמונה פון ישוען. און איך האָב געהערט אַ קול פון הימל,
אָזוי צו זאָגן: שרייב: וואויל איז די טויטע, וואָס שטאַרבן אין
דעם האַר פון איצטמאָל אָן. יאָ זאָגט דער גייסט, פּרִי זֵי זאָלן
רוען פון זייערע מאַונגען; וואָרים זייערע מעשים גייען נאָך מיט
14 זיי. און איך האָב געזען, ערשט אַ ווייסער וואַלקן, און אויף דעם
וואַלקן האָב איך געזען זיצן איינעם ענלעך צו אַ פּן-אַדם, וואָס
האַט געהאַט אויף זיין קאָפּ אַ גילדענע קרוין, און אין זיין האַנט אַ
15 שאַרף שניידמעסער. און אַן אַנדערער מלאַך איז אַרויסגעקומען
פון דעם היכל, און האָט געשריגן מיט אַ הויך קול צו דעם, וואָס
איז געזעסן אויף דעם וואַלקן: שיק אַרויס דיין שניידמעסער און
שנייד; וואָרים די שעה פון שניט האָט גענענענט, וואָרים דער
16 שניט פון דער ערד איז צייטיק. און דער, וואָס איז געזעסן
אויף דעם וואַלקן, האָט אַ וואַרף געטאָן זיין שניידמעסער אויף
17 דער ערד, און די ערד איז געשניטן געוואָרן. און אַן אַנדערער
מלאַך איז אַרויסגעקומען פון דעם היכל אין הימל, און אויך
18 ער האָט געהאַט אַ שאַרף שניידמעסער. און אַן אַנדערער
מלאַך איז אַרויסגעקומען פון דעם מזבֿח, דער, וואָס האָט געהאַט
שליטה איבער פייער; און ער האָט גערופן מיט אַ הויך קול
צו דעם, וואָס האָט געהאַט דאָס שאַרפע שניידמעסער, אָזוי צו
זאָגן: שיק אַרויס דיין שאַרף שניידמעסער און זאַמל צונויף
די הענגלעך פון די וויינשטאַקן אויף דער ערד, וואָרים אירע
19 וויינטרויבן זענען אינגאַנצן צייטיק. און דער מלאַך האָט אַ וואַרף
געטאָן

געטאָן זיין שניידמעסער צו דער ערד און האָט איינגעזאַמלט
 דעם וויינשטאַק פון דער ערד, און האָט אים אַרײַנגעוואָרפן
 אין דעם גרויסן וויינקעלטער פון גאַטס גרימצאָרן. און דער
 וויינקעלטער איז געטרעטן געוואָרן אויסער דער שטאַט, און עס
 איז אַרויסגעקומען בלוט פון דעם וויינקעלטער, ביז צו די צויען
 פון די פּערה, אַזוי ווייט ווי טויזנט זעקס הונדערט אַקער.
 און איך האָב געזען אַן אַנדערן צײַכן אין הימל, גרויס און טו
 וואונדערלעך: זיבן מלאכים, וואָס האָבן געהאַט די זיבן לעצטע
 מכות, וואָרים מיט זיי ווערט פאַרענדיקט דער גרימצאָרן פון
 גאַט. און איך האָב געזען ווי סע וואָלט געווען אַ ים פון גלאַז,
 אויסגעמישט מיט פּײַער; און די וואָס האָבן גוכר געווען די חיה,
 און איר אַיקאַנע, און די צאָל פון איר נאַמען, שטייען ביי דעם
 ים פון גלאַז און האָבן האַרפן פון גאַט. און זיי זינגען דאָס
 געזאַנג פון משה, דעם קנעכט פון גאַט, און דאָס געזאַנג פון
 דעם לעמעלע, אַזוי צו זאַגן: גרויס און וואונדערלעך זענען דייע
 מעשים, אַ יהוה אלהים, די אַלמעכטיקער; רעכטפאַרטיק און
 אַמת זענען דייע וועגן, די מלך פון די אומות. ווער זאָל ניט מורא
 האָבן, יהוה, און רימען דיין נאַמען? וואָרים נאָר די אַליין ביסט
 הייליק, וואָרים אַלע אומות וועלן קומען און זיך פּוקן פאַר דיר;
 וואָרים דייע גערעכטע משפּטים זענען אנטפּלעקט געוואָרן. און
 נאָכדעם האָב איך געזען, און עס איז געעפנט געוואָרן דער היכל
 פון דעם משכן־הַעדות אין הימל; און סע זענען אַרויסגעקומען
 פון דעם היכל די זיבן מלאכים, וואָס האָבן געהאַט די זיבן מכות,
 אַנגעטאָן אין ריינער גלאַנצנדיקער לייוונט, און זייערע פרוסטן
 אַרומגעגורט מיט גילדענע גאַרטלען. און איינע פון די פיר חיות
 האָט געגעבן די זיבן מלאכים זיבן גילדענע בעקנעס, פול מיט
 דעם גרימצאָרן פון גאַט, וואָס לעבט לעולמי־עולמים. און דער
 היכל איז געוואָרן אַנגעפילט מיט רוּיך פון דער הערלעכקייט
 פון גאַט און פון זיין מאַכט; און קיינער איז ניט געווען פּיכולת
 אַרײַנצוגיין אין דעם היכל, ביז סע וועלן זיין אויסגעלאָזט די זיבן
 מכות

מכות פון די זיבן מלאכים.

טז און איך האָב געהערט אַ הויך קול פון דעם היכל אַרויס זאָגן
 צו די זיבן מלאכים: גייט און גיסט אויס די זיבן בעקנס פון
 דעם גרימזאַרן פון גאָט אויף דער ערד. און דער ערשטער
 איז געגאַנגען און האָט אויסגעגאַסן זיין בעקן אויף דער ערד:
 און עס איז געוואָרן אַ פאַרפעסטיקט און בייז געשוויר אויף די
 מענטשן, וואָס האָבן געהאַט דעם צייכן פון דער חיה און וואָס
 האָבן זיך געבויקט צו איר איקאָנע. און דער צווייטער האָט
 אויסגעגאַסן זיין בעקן אין דעם ים אַריין: און עס איז געוואָרן
 ווי דאָס בלוט פון אַ מַת, און יעדעס לעבעדיקע באַשעפעניש,
 וואָס איז געווען אין ים, איז געשטאַרפן. און דער דריטער האָט
 אויסגעגאַסן זיין בעקן אין די טייכן און אין די קוואַלן וואַסער:
 און עס איז געוואָרן בלוט. און איך האָב געהערט דעם מלאַך
 פון די וואַסערן זאָגן: רעכטפאַרטיק ביסטו, וואָס ביסט און
 ביסט געווען, דו הייליקער, מחמת דו האָסט אַזוי געמשפּט;
 וואָרים זיי האָבן פאַרגאַסן דאָס בלוט פון קדושים און נביאים,
 און בלוט האָסטו זיי געגעבן צו טרינקען; זיי זענען עס ווערט.
 און איך האָב געהערט דעם מַזְבַּח זאָגן: יאָ, יהוה אלהים, דו
 אַלמעכטיקער, אַמת און רעכטפאַרטיק זענען דינע משפּטים און
 דער פּערטער האָט אויסגעגאַסן זיין בעקן אויף דער זון: און עס
 איז איר געגעבן געוואָרן צו ברענען מענטשן מיט פייער. און
 מענטשן זענען געברענט געוואָרן מיט גרויס היץ; און זיי האָבן
 געלעסטערט דעם נאַמען פון גאָט, וואָס האָט די מאַכט איבער
 די מכות, און זיי האָבן ניט קיין תשובה געטאָן, אים אָפּצוגעבן
 פּבור. און דער פיפטער האָט אויסגעגאַסן זיין בעקן אויף
 דעם טראָן פון דער חיה: און איר מלוכה איז פאַרפינצטערט
 געוואָרן: און זיין האָבן צעביסן זייערע צונגען פון ווייטיק, און זיי
 האָבן געלעסטערט דעם גאָט פון הימל, צוליב זייערע וויטיקן
 און זייערע געשווירן, און זיי האָבן ניט קיין תשובה געטאָן אויף
 זייערע מעשים. און דער זעקסטער האָט אויסגעגאַסן זיין בעקן
 אויף

אויף דעם גרויסן טייך פֿרַת: און זיין וואַסער איז אויסגעטרוקנט
 געוואָרן, כדי אַנצוברייטן דעם וועג פֿאַר די מלְכִים פֿון דעם
 זונאוּפגאַנג. און איך האָב געזען אַרויסקומען פֿון דעם מויל פֿון
 13 דעם לינדן־וואַרעם, און פֿון דעם מויל פֿון דער חֵיה, און פֿון דעם
 מויל פֿון דעם פֿאַלשן נְבִיא, דרײַ אומרײנע גײסטער, ווי דאָס
 וואַלטן געווען פֿרעש. וואַרים זײ זענען גײסטער פֿון רוחות, וואָס
 14 טוען צײכנס, און וואָס גײען אַרויס צו די מלְכִים פֿון דער גאַנצער
 וועלט, כדי זײ אײנצוזאַמלען צו דער מלְחָמָה פֿון דעם גרויסן
 טאָג פֿון גאָט, דעם אַלמעכטיקן. (זע, איך קום ווי אַ גנב; וואוּיל
 15 איז דעם, וואָס וואַכט, און וואָס היט זײנע מלְבוּשִׁים, כדי ער זאָל
 נישט גײן נאַקעט און מען זאָל נישט זען זײן שאַנד) און זײ האָבן זײ
 16 פֿאַרזאַמלט אײנאײנעם אין דעם אָרט, וואָס ווערט אַנגערופֿן אויף
 לְשׁוֹן־קֹדֶשׁ הַר־מִגְדוֹ. און דער זיבעטער האָט אויסגעגאַסן זײן
 17 בעקן אין דער לופֿט: און עס איז אַרויסקומען אַ הויך קול פֿון
 היכל פֿון דעם פֿסאָד־הקבֿוד, אזױ צו זאָגן; עס איז געשען און סע
 18 זענען געווען בלײַזן און קולות און דונערן, און עס איז געווען אַ
 גרויסע ערדציטערניש, אזא ווי סאַאזי נאָך נישט געווען, זינט סע
 זענען מענטשן אויף דער ערד, אזא גרויסע ערדציטערניש, אזא
 געוואַלטיקע. און די גרויסע שטאָט איז צעטיילט געוואָרן אין
 19 דרײַ חֲלָקִים, און די שטעט פֿון די אומות זענען געפֿאַלן; און כָּבֵל
 די גרויסע, איז געדענקט געוואָרן פֿאַר גאָט, איר צו געבן דעם
 בעכער וויין פֿון דעם גרים פֿון זײן צאָרן. און יעדע אינזל איז
 20 אַנטרונען געוואָרן, און די בערג זענען נישט געפֿונען געוואָרן. און
 21 אַ גרויסער האַגל, יעדער שטיין אַרום דער וואָג פֿון אַ צענטנער,
 איז געפֿאַלן פֿון הימל אויף די מענטשן. און מענטשן האָבן
 געלעסטערט גאָט, צוליב דער פֿלאַג פֿון דעם האַגל; וואַרים זײן
 פֿלאַג איז געווען זײער גרויס.

און עס איז געקומען אײנער פֿון די זיבן מלְאכִים, וואָס האָבן זי
 געהאַט די זיבן בעקנס, און האָט גערעדט מיט מיר, אזױ צו זאָגן;
 קום אַהער, איך וויל דיר וויזן דעם מִשְׁפַּט פֿון דער גרויסער

2 זונה, וואָס זיצט אויף אַ סך וואַסערן, מיט וועמען די מלכים פון
 דער ערד האָבן מִזְנָה געווען, און די וואָס באַוואוינען די ערד,
 3 זענען געוואָרן שיכור מיר דעם וויין פון איר זנות. און ער האָט
 מיך אין דעם גייסט אַוועקגעפירט אין אַ מדבר אַרײַן, און איך
 האָב געזען זען אַ ווייב אויף אַ שאַרלעך־רויטער חיה, פול מיט
 נעמען פון לעסטערונג, און זי האָט געהאַט זיבן קעף און צען
 4 הערנער. און דאָס ווייב איז געווען אַנגעטאָן אין פורפור און
 שאַרלעך, און באַדעקט מיט גאַלד און איינלשטיינער און פערל,
 און האָט געהאַט אין איר האַנט אַ גילדענעם בעכער, פול מיט
 5 אומווערדיקייטן און אומרייניקייט פון איר זנות; און אויף איר
 שטערן איז געווען אַנגעשריבן אַ נאָמען אַ סוד: בְּכָל־די גרויסע
 די מוטער פון די זנות און פון די אומווערדיקייטן פון דער ערד.
 6 און איך האָב געזען דאָס ווייב שיכור מיט דעם בלוט פון די
 קדושים און מיט דעם בלוט פון די עדות פון ישוען. און בעת
 איך האָב זי געזען, האָב איך מיך געוואונדערט מיט אַ גרויס
 7 וואונדער. און דער מלאך האָט צו מיר געזאָגט: פאַרוואָס
 האָסטו דך געוואונדערט? איך וועל דיר זאָגן דעם סוד פון דעם
 ווייב, און פון דער חיה, וואָס טראָגט זי, וואָס האָט די זיבן קעף
 8 און די צען הערנער. די חיה, וואָס די האָסט געזען, איז געווען,
 און איז ניט, און איז גרייט אַרויפצוקומען פון דעם תהום און גיין
 צו פאַרדאַרפונג; און די וואָס וואוינען אויף דער ערד, וועמעס
 נעמען זענען ניט פאַרשריבן געוואָרן אין דעם ספֿר־הַחַיִּים זינט
 דער גרונטפּעסטיקונג פון דער וועלט, וועלן זיך וואונדערן, בעת
 זיי וועלן זען די חיה, וויאזוי זי איז געווען, און איז ניט, און וועט
 9 ווידער קומען. דאָ איז דער זין, וואָס האָט חכמה: די זיבן
 קעף זענען זיבן בערג, אויף וועלכע דאָס ווייב טוט זיצן; און
 זיי זענען זיבן מלכים: פינף זענען געפאלן, איינער איז דער
 אַנדערער איז נאָך ניט געקומען; און בעת ער וועט קומען, וועט
 11 ער פאַרבלײַבן אַ קורצע צײַט. און די חיה, וואָס איז געווען, און
 איז ניט, איז אליין אויך אַן אַכטע, און איז פון די זיבן, און זי גייט
 אַז

12 אין פארדארבונג. און די צען הערנער, וואָס די האָסט געזען, זענען צען מלכים, וואָס האָבן נאָך ניט באַקומען קיין מלוכה, זיי קריגן אָבער געוועלטיקונג ווי מלכים אויף איין שעה, אינאיינעם מיט דער חיה. די דאָזיקע האָבן איין מחשבה, און זיי גיבן זייער 13 מאַכט און אויטאָריטעט דער חיה; זיי וועלן מלחמה האַלטן מיט דעם לעמעלע, און דאָס לעמעלע וועט זיי מנצח זיין, וואָרים עס איז האַר פון האַרן און מלך פון מלכים; און אויך זיי, וואָס זענען מיט אים, וואָס זענען באַרופן און אויסדערוויילט און געטריי, וועלן מנצח זיין. און ער האָט צו מיר געזאָגט: די וואַסערן, וואָס 15 די האָסט געזען, וואו די זונה זיצט, זענען פעלקער און המונים, און אומות, און לשונות. און די צען הערנער, וואָס די האָסט 16 געזען, און די חיה, די דאָזיקע וועלן פיינט האָבן די זונה און וועלן זי מאַכן וויסט און נאָקעט, און זיי וועלן פאַרצערן איר פלייש און זי פאַרברענען מיט פייער. וואָרים גאָט האָט אַרײַנגעגעבן 17 אין זייער האַרץ צו טאָן זיין עצה, און צו קומען צו איין באַראָט, און צו געבן זייער מלוכה דער חיה, ביז די רייד פון גאָט וועלן דערפילט ווערן. און דאָס ווייב, וואָס די האָסט געזען, איז די 18 גרויסע שטאַט, וואָס רעגירט איבער די מלכים פון דער ערד.

און נאָכדעם האָב איך געזען אַן אנדערן מלאך אַראָפּנידערן פון יח 1 הימל, וואָס האָט געהאַט גרויס מאַכט; און די ערד איז באַלויבטן געוואָרן מיט זיין הערלעכקייט. און ער האָט געשריגן מיט 2 אַ שטאַרק קול, אזוי צו זאָגן: געפאַלן, געפאַלן איז בָּבֶל, די גרויסע, און איז געוואָרן אַ וואַינאַרט פון רוחות און אַן אויפהאַלט פון יעדן טמא גייסט, און אַן אויפהאַלט פון יעדן אומריינעם און מיאוסן פויגל. וואָרים דורך דעם וויין פון דעם גרימצאָרן 3 פון איר זנות זענען אַלע אומות געפאַלן; און די מלכים פון דער ערד האָבן מיט איר מזנה געווען, און די סוחרים פון דער ערד זענען געוואָרן רייד דורך דער מאַכט פון אירע תענוגים. און איך האָב געהערט אַן אנדער קול פון הימל זאָגן: קומט 4 אַרויס פון איר, מיין פּאָלך, כדי איר זאָלט ניט האָבן קיין שום חלק

חלק אין אירע זינד, און פדי איר זאלט ניט קריגן פון אירע
 5 מכות; וואַרים אירע זינד האָבן אויך דערגרייכט ביז צום הימל,
 6 און גאָט האָט געדענקט אירע אומגערעכטיקייטן. פאַרגעלט
 איר אזויווי זי האָט פאַרגעלט, און פּפּל-פּפּלים לויט נאָך אירע
 מעשים. אין דעם בעכער, וואָס זי האָט געמישט מישט פאַר איר
 7 טאַפּלט. אויף אזויפיל וויפיל זי האָט זיך אליין פאַרהערלעכט
 און געהאַט תּענוג, אויף אזויפיל גיט איר יסורים און טרויער.
 וואַרים זי זאָגט אין איר האַרץ: איך זיך אַ מלכה און איך
 בין ניט קיין אלמנה, און וועל באַן-אופן ניט זען קיין טרויער.
 8 דעריבער וועלן אירע מכות קומען אין איין טאַג: טויט און
 טרויער און הונגער, און זי וועט אין גאַנצן פאַרברענט ווערן
 אין פּייער; וואַרים שטאַרק איז גאָט, דער האַר, וואָס האָט זי
 9 געמשפּט. און די מלכים פון דער ערד, וואָס האָבן מיט איר
 מִזְנָה געווען און געלעבט צעלאָזן, וועלן וויינען און קלאַגן איבער
 10 איר, בעת זיי וועלן קוקן אויף דעם רויך פון איר ברענען, און
 שטיין פון דער ווייט פאַר מורא פון איר פּיין, און זאָגן: וויי,
 וויי די גרויסע שטאַט בְּבַל, די שטאַרקע שטאַט וואַרים אין
 11 איין שעה האָט גענעענט דיין משפּט. און די סוחרים פון דער
 ערד וויינען און קלאַגן איבער איר, וואַרים קיינער קויפט ניט
 12 מער זייער סחורה, סחורה פון גאָלד, און זילבער, אינדלשטיינער
 און פּערל, פּיינע לייונט, און פּורפּור, זייד און שאַרלעך, און
 אלערליי דופטיקע געהילצן, און אלערליי פּלים פון עלפאַנטבײן,
 און אלערליי פּלים געמאַכט פון טייערן געהילץ, און פון קופּער,
 13 און אייזן, און מאַרמאַר; און צימערינג, און געווירץ, און ווייערעך,
 און זאַלבאייל, און קטורת, און וויין, און אייל, און זעמל-מעל, און
 וויין, און רינדער און שאַף, און פּערד, און רייטוועגן, און קנעכט
 14 און מענטשלעכע נפּשות. און די פּירות, וואָס דיין נשמה האָט
 נאָך זיי געגלוסט, זענען פאַרשוואונדן פון דיר, און אלצדינג, וואָס
 איז געווען זים און פּרעכטיק, איז פאַרלוירן געוואָרן פון דיר,
 און מע וועט זיי בְּכֻלָּל מער ניט געפינען. די סוחרים פון די
 15

דאָזיקע זאכן, וואָס זענען דורך איר רייך געוואָרן, וועלן שטיין
 פון דער ווייט פאר מורא פון איר פייך און וויינען און קלאַנגן און
 16 זאָגן: וויי, וויי דער גרויסער שטאָט, וואָס איז געווען אַנגעטאָן
 אין פיינער לייונט, אין פורפור און שאַרלעך, און באַדעקט מיט
 17 גאָלד און אינדלשטיינער און פערל' וואָרים אין איין שעה איז
 אזא גרויס עשירות הרוב געוואָרן. און יעדער שיפקאָפיטאָן,
 און יעדער איינער, וואָס פאָרט ערגעצוואוהיק, און רודערער, און
 אַלע, וואָס פאַרדינען זייער חיונה פון ים, זענען געשטאַנען פון
 דער ווייט, און זיי האָבן געשריגן, בעת זיי האָבן געקוקט אויף
 18 דעם רויך פון איר ברענען, אזוי צו זאָגן: וואָסער שטאָט איז ווי
 די גרויסע שטאָט? און זיי האָבן געוואָרפן שטויב אויף זייערע
 19 קעף און געשריגן, בעת זיי האָבן געוויינט און געקלאַגט, אזוי
 צו זאָגן: וויי, וויי דער גרויסער שטאָט, וואָס אין איר זענען
 אַלע, וואָס האָבן געהאַט שיפן אויף דעם ים, געוואָרן רייך דורך
 20 איר עשירות, וואָרים אין איין שעה איז זי הרוב געוואָרן. פריי
 דיך איבער איר, דו הימל, און איר קדושים, און שליחים, און
 נביאים' וואָרים גאָט האָט געמשפט אייער משפט אין איר.
 און א שטאַרקער מלאך האָט אויפגעהויבן א שטיין, ווי דאָס
 21 וואָלט געווען א גרויסער מילשטיין, און האָט אים אַריינגעוואָרפן
 אין ים אַריין, און געזאָגט: אזוי וועט מיט א שטאַרקן פוח
 אנדערגעוואָרפן ווערן בְּכָל, די גרויסע שטאָט, און זי וועט מער
 22 ניט געפונען ווערן. און דאָס קול פון האַרפּנשפּילער, און זינגער,
 און פּלייטנשפּילער, און טרוממייטערער, וועט אין דיר מער ניט
 געהערט ווערן; און קיין מיניסטער פון קיין שום האַנטווערק וועט
 מען אין דיר מער ניט געפינען; און דאָס קול פון א מיל וועט אין
 23 דיר מער ניט געהערט ווערן; און דאָס ליכט פון א לייכטער וועט
 אין דיר מער ניט שיינען; און דאָס קול פון חֲתָן און כּלָה וועט אין
 דיר מער ניט געהערט ווערן; וואָרים דינע סוחרים זענען געווען
 די פירשטן פון דער ערד, און מיט דיין פישוף זענען אַלע אומות
 24 פאַרפירט געוואָרן. און אין איר איז געפונען געוואָרן דאָס בלוט
 פון

פון נביאים און פון קדושים, און פון אלע די וואס זענען געהרגעט געוואָרן אויף דער ערד.

1 יט נאָכדעם האָב איך געהערט ווי סע וואָלט געווען אַ הויך קול פון אַ גרויסן המון אין הימל, אזוי צו זאָגן: הַלְלוּיָהּ די ישועה און הערלעכקייט און מאַכט געהערן צו אונדזער גאָט. וואָרים 2 אַמת און רעכטפאַרטיק זענען זיינע משפּטים; וואָרים ער האָט געמשפּט די גרויסע זונה, וואָס האָט פאַרדאַרבן די ערד מיט איר זנות, און ער האָט זיך נוקם געווען אין איר פאַר דעם 3 בלוט פון זיינע קנעכט. און אַ צווייט מאָל האָבן זיי געזאָגט: הַלְלוּיָהּ און איר רויך גייט אַרויף לעולמי־עולמים און די פיר 4 און צוואַנציק זקנים און די פיר חיות זענען אנדערגעפאַלן און האָבן זיך געבוקט צו גאָט, וואָס זיצט אויף דעם פּסאָהקבֹוד, און 5 האָבן געזאָגט: אַמֵן. הַלְלוּיָהּ און אַ קול איז אַרויסגעקומען פון דעם פּסאָהקבֹוד, אזוי צו זאָגן: לויבט אונדזער גאָט, אלע זיינע קנעכט, איר וואָס האָט מורא פאַר אים, די קליינע און די גרויסע. 6 און איך האָב געהערט ווי סע וואָלט געווען דאָס קול פון אַ גרויסן המון און ווי דאָס קול פון אַ סך וואַסערן, און ווי דאָס קול פון שטאַרקע דונערן, אזוי צו זאָגן: הַלְלוּיָהּ וואָרים יהוה אלהינוּ, 7 דער אלמעכטיקער, קיניגט. לאַמיר זיך פרייען און פריילעך זיין, און אים אָפּגעבן כְּבוֹד, וואָרים גענעענט האָט די חתונה פון 8 דעם לעמעלע, און זיין כְּלוּה האָט זיך אָנגעברייט. און עס איז איר געגעבן געוואָרן, אז זי זאל זיך אַנטאָן אין פיינער לייוונט, ליכטיק און לויטער; וואָרים די פיינע לייוונט זענען די צדקות 9 פון די קדושים. און ער האָט צו מיר געזאָגט: שרייב: וואויל איז די וואָס זענען געפעטן געוואָרן צו דעם חתונה־מאָלצייט פון דעם לעמעלע. און איך בין אנדערגעפאַלן פאַר זיינע פים, זיך צו בוקן פאַר אים. און ער האָט צו מיר געזאָגט: דאָס זענען 10 אַמתע רייד פון גאָט. און ער האָט צו מיר געזאָגט: זע, די טאַרסט עס נישט טאָן איך בין אַ מיטקנעכט מיט דיר און דייןע פרידער, וואָס האָבן דאָס עדות פון ישוען. בוק דיך פאַר גאָט, וואָרים

11 וואָרים דאָס עדות פון ישוען איז דער גייסט פון נבואה. און
 איך האָב געזען דעם הימל אויפגעפנט, ערשט אַ ווייס פערד.
 און דער, וואָס איז אויף אים געזעסן, איז גערופן געוואָרן געטריי
 און וואָרהאַפטיק, און אין רעכטפאַרטיקייט טוט ער משפטן און
 12 מלחמה האַלטן. און זיינע אויגן זענען ווי אַ פלאַם פון פייער, און
 אויף זיין קאָפּ זענען אַ סך קרוינען; און ער האָט אויפגעשריבן
 אַ נאָמען, וואָס קיינער קען ניט אַחוץ ער אַליין. און ער איז
 13 אָנגעטאָן אין אַ מלבוש, פאַשפּריצט מיט בלוט, און זיין נאָמען
 ווערט אָנגערופן: דאָס וואָרט פון גאָט. און די תּוֹלוֹת אין
 14 הימל זענען אים נאָכגעגאַנגען אויף ווייסע פערד, פאַקליידט אין
 פיינער ליינונג, ווייס און לויטער. און פון זיין מויל גייט אַרויס
 15 אַ שאַרפע שווערד, פּדי מיט איר צו שלאָגן די גוים; און ער
 וועט הערשן איבער זיי מיט אַ רוט פון אייזן: און ער טרעט דעם
 16 וויינקעלטער פון דעם גרימצאָרן פון גאָט, דעם אַלמעכטיקן. און
 אויף זיין מלבוש און אויף זיין דיך איז געווען ביי אים אָנגעשריבן
 17 אַ נאָמען: מלך פון מלכים און האַר פון האַרן. און איך האָב
 געזען אַ מלאַך שטיין אין דער זון, און ער האָט געשריגן מיט
 אַ הויך קול און געזאָגט צו אַלע פייגל, וואָס פליען אין מיטן
 הימל: קומט, און זאַמלט אייך צונויף צו דעם גרויסן מאַלצייט
 18 פון גאָט, פּדי איר זאָלט עסן דאָס פלייש פון מלכים, און דאָס
 פלייש פון הויפטלייט, און דאָס פלייש פון גיבורים, און דאָס
 פלייש פון פערד און פון די, וואָס זיצן אויף זיי, און דאָס פלייש
 פון אַלע מענטשן, סיי פרייע און סיי קנעכט, סיי קליין און גרויס.
 19 און איך האָב געזען די חיה און די מלכים פון דער ערד און
 זייערע תּוֹלוֹת פאַרזאַמלט אינאיינעם, מלחמה צו האַלטן קעגן
 20 אים, וואָס איז געזעסן אויף דעם פערד, און קעגן זיין חיל. און
 די חיה איז גענומען געוואָרן, און מיט איר דער פאַלשער נביא,
 וואָס האָט געמאַכט די צייכנס פאַר איר, מיט וועלכער ער
 האָט אָפּגענאַרט די, וואָס האָבן אָנגענומען דעם צייכן פון דער
 חיה און די, וואָס האָבן זיך געבוקט צו איר איקאָנע; זיי ביידע
 זענען

זענען אַרײַנגעוואָרפֿן געוואָרן לעבעדיקערהייט אין דעם טײַך
 21 פֿון פֿייער, וואָס ברענט מיט שוועבל. און די איבעריקע זענען
 געטייט געוואָרן מיט דער שווערד פֿון דעם, וואָס איז געזעסן אויף
 דעם פֿערה, די שווערד וואָס איז אַרויסגעקומען פֿון זײַן מויל; און
 אַלע פֿייגל זענען געוואָרן זאַט מיט זײער פֿלײש.

ב און איך האָב געזען אַ מלאַך אַראָפֿנידערן פֿון הימל, וואָס האָט
 געהאַט דעם שליסל פֿון דעם תּהום און אַ גרויסע קײט אין
 2 זײַן האַנט. און ער האָט אָנגעכאַפֿט דעם לינדן־וואָרעם, דעם
 נחש־הקדמוני, וואָס איז דער שוּטן און שטן, און האָט אים
 3 געבונדן אויף טויזנט יאָר, און אים אַרײַנגעוואָרפֿן אין תּהום אַרײַן
 און אים פֿאַרשלאָסן און פֿאַרחתמעט איבער אים אַז ער זאָל די
 אומות מער נישט פֿאַרפֿירן, ביז די טויזנט יאָר וועלן געענדיקט
 ווערן; דערנאָכדעם מוז ער באַפֿרײט ווערן אויף אַ קורצער
 4 צײַט. און איך האָב געזען טראַנען, און זײ זענען געזעסן אויף
 זײ, און משפֿט איז זײ געגעבן געוואָרן; און איך האָב געזען די
 נשמות פֿון די, וואָס זענען געקעפֿט געוואָרן פֿוננעגן דעם עדות
 פֿון ישׂוען און פֿוננעגן דעם וואָרט פֿון גאָט, און אזוינע, וואָס
 האָבן זיך נישט געבוקט צו דער חיה, אויך נישט צו איר איקאָנע,
 און האָבן נישט געקראָגן דעם צײַכן אויף זײער שטערן און אויף
 זײער האַנט; און זײ זענען לעבעדיק געוואָרן, און האָבן געקניגט
 5 מיט מְשִׁיחֵן טויזנט יאָר. די איבעריקע פֿון די טויטע זענען נישט
 לעבעדיק געוואָרן, ביז די טויזנט יאָר וועלן נישט זײַן געענדיקט.
 6 דאָס איז דער ערשטער תּחית־הַמֵּתִים. געבענטשט און הייליק
 איז דער, וואָס האָט אַ חֶלֶק אין דעם ערשטן תּחית־הַמֵּתִים.
 איבער די דאָזיקע האָט דער צווייטער טויט נישט קײן שליטה;
 נייערט זײ וועלן זײַן פֿהנים פֿון גאָט און פֿון מְשִׁיחֵן, און וועלן
 7 קניגן מיט אים טויזנט יאָר. און אַז די טויזנט יאָר ווערן
 8 געענדיקט, וועט דער שטן באַפֿרײט ווערן פֿון זײַן תּפֿיסה, און
 וועט אַרויסקומען אָפּצונאָרן די גוֹיִים, וואָס זענען אין די פֿיר עקן
 פֿון דער ערה, גוג און מְגוּג, פֿדי זײ צונויפֿצוזאַמלען אינאיינעם צו
 דער

- 9 דער מלחמה; זייער צאל איז ווי דאס זאמד פון דעם ים. און זיי זענען ארויפגעגאנגען איבער דער ברייט פון דער ערד און האָבן אַרומגערינגלט דעם לאַגער פון די קדושים און די באַליבטע שטאָט; און אַ פייער האָט אַראָפּגענידערט פון הימל און האָט זיי פאַרצערט. און דער שטן וואָס האָט זיי פאַרפירט, איז אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין דעם טייך פון פייער און שוועבל וואו אויך די חיה און דער פאַלשער נביא זענען געווען; און זיי וועלן געפייניקט ווערן טאָג און נאַכט לעולמי-עולמים. און איך האָב געזען אַ גרויסן ווייסן פּסאָד־קבורה און דעם וואָס איז אויף אים געזעסן, פון וועמעס פנים די ערד און דער הימל זענען אנטרוגען געוואָרן; און עס איז פאַר זיי ניט געפונען געוואָרן קיין פלאַץ.
- 12 און איך האָב געזען די טויטע, די גרויסע און די קליינע, שטיין פאַר דעם פּסאָד־קבורה; און ספּרים זענען געעפנט געוואָרן. און אַן אנדער ספּר איז געעפנט געוואָרן, וואָס איז דאָס ספּר־החיים. און די טויטע זענען געמשפט געוואָרן אויף דעם סמך פון דעם, וואָס איז געווען געשריבן אין די ספּרים, לויט זייערע מעשים.
- 13 און דער ים האָט אַרויסגעגעבן די טויטע, וואָס זענען געווען אין אים; און דער טויט און דער שאַל־תּחיתיה האָבן אַרויסגעגעבן די טויטע, וואָס זענען געווען אין זיי. און יעדער איז געמשפט געוואָרן לויט זיינע מעשים. און דער טויט און דער שאַל־תּחיתיה זענען אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין דעם טייך פון פייער. דאָס איז דער צווייטער טויט, דער טייך פון פייער. און אויב עמיצער איז ניט געפונען געוואָרן פאַרשריבן אין דעם ספּר־החיים, איז ער אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין דעם טייך פון פייער.
- 14 און איך האָב געזען אַ נייעם הימל און אַ נייע ערד; וואָרים דער נאָר ערשטער הימל און די ערשטע ערד זענען פאַרגאַנגען, און דער ים איז מער ניטאָ. און איך האָב געזען די הייליקע שטאָט, אַ
- 2 ניי ירושלים אַראָפּנידערן פון דעם הימל פון גאָט, אַנגעברייט ווי אַ פּלה, וואָס איז אויסגעפּוצט פאַר איר מאַן. און איך
- 3 האָב געהערט אַ הויך קול פון דעם פּסאָד־קבורה אַרויס, אַזוי

צו זאגן: זע דאס משכן פון גאט איז מיט די מענטשן, און ער
 וועט וואוינען מיט זיי, און זיי וועלן זיין זיין פאלק, און גאט אליין
 4 וועט זיין מיט זיי. און ער וועט אפשווישן יעדע טרער פון זייערע
 אויגן; און קיין טויט וועט מער ניט זיין, סע וועט אויך ניט זיין
 קיין טרויער, קיין געווייך, קיין פיין, מחמת די ערשטע זאכן זענען
 5 פארגאנגען. און דער, וואס איז געזעסן אויף דעם פסא-הקבוד,
 האט געזאגט: זע, איך מאך אלצדינג ני. און ער האט געזאגט:
 6 שרייב, ווארים די דאזיקע רייד זענען באגלויבט און אמת. און
 ער האט צו מיר געזאגט: עס איז געשען, איך בין די אלף און
 די תוה, דער אנהייב און דער סוף. איך וועל געבן דעם, וואס
 7 איז דארשטיק, פריי פון דעם קוואל פון לעבעדיק וואסער. דער,
 וואס איז מנצח, וועט ירשענען די דאזיקע זאכן; און איך וועל
 8 זיין זיין גאט, און ער וועט זיין מיין זון. אבער פאר די פחדנים,
 און אומגלויביקע, און אומווערדיקע, און רוצחים, און נואפים, און
 מכשפים, און געצנדינערס, און אלע ליגנער - זייער חלק וועט
 זיין אין דעם טיך, וואס ברענט מיט פייער און שוועבל. דאס
 9 איז דער צווייטער טויט. און עס איז געקומען איינער פון די
 זיבן מלאכים, וואס האבן געהאט די זיבן בעקנס, וואס זענען
 געווען באלאדן מיט די זיבן לעצטע מכות, און ער האט גערעדט
 מיט מיר, אזוי צו זאגן: קום אהער, איך וויל דיר ווייזן די פלה,
 10 דאס ווייב פון דעם לעמעלע. און ער האט אין דעם גייסט
 מיך אוועקגעפירט צו א גרויסן און הויכן בארג, און האט מיר
 געוויזן די הייליקע שטאט ירושלים אראפנידערן פון דעם הימל
 11 פון גאט מיט דער הערלעכקייט פון גאט; איר ליכטיקייט איז
 געווען ענלעך צו זייער א טייערן שטיין, ווי דאס וואלט געווען
 12 א יאספיים קלאר ווי קריסטאל. און זי האט געהאט א גרויסע
 און הויכע מויער מיט צוועלף טויערן, און ביי די טויערן צוועלף
 מלאכים, און דערויף זענען געווען אנגעשריבן נעמען, וואס זענען
 13 די נעמען פון די צוועלף שבטים פון די בני-ישראל. אין מזרח
 זענען געווען דריי טויערן, און אין צפון דריי טויערן, און אין דרום
 דריי

14 דרײַ טויערן, און אין מערב דרײַ טויערן. און די מויער פון דער
 שטאָט האָט געהאַט צוועלף יסודות, און אויף זיי צוועלף נעמען
 15 פון די צוועלף שלוחים פון דעם לעמעלע. און דער, וואָס האָט
 גערעדט מיט מיר, האָט געהאַט פאַר אַ מאָס אַ גילדענע רומ,

16 צו מעסטן די שטאָט און די טויערן פון איר און איר מויער. און
 די שטאָט ליגט פיר־עקיג, און די לענג פון איר איז אזוי גרויס
 ווי די ברייט. און ער האָט געמאַסטן די שטאָט מיט דער רומ,
 צוועלף טויזנט אַקער; די לענג און די ברייט און די הויך פון איר
 17 זענען גלייך. און ער האָט געמאַסטן איר מויער, הונדערט פיר
 און פערציק איילן, לויט דער מאָס פון אַ מענטשן, דאָס איז פון אַ
 18 מלאך. און דאָס געבײַ פון איר מויער איז געווען יאַספּים, און די
 19 שטאָט איז געווען ריין גאַלד, ענלעך צו לויטערן גלאַז. די יסודות
 פון דער שטאָט־מויער זענען געווען באַצירט מיט אַלערליי
 מינים טויערע שטיינער: דער ערשטער יסוד איז יאַספּים, דער
 צווייטער סאַפּיר, דער דריטער אַגאַט, דער פערטער סמאַראַגד,
 20 דער פיפטער סאַרדאַניקס, דער זעקסטער רובין, דער זיבעטער
 כריסאַליט, דער אַכטער בעריל, דער ניינטער טאַפּאַז, דער
 צענטער כריזאָפּראַס, דער עלפטער הַיאַצינט, דער צוועלפטער
 21 אַמעטיסט. און די צוועלף טויערן זענען געווען צוועלף פּערלן;
 יעדער איינער פון די פאַרשידענע טויערן איז געווען פון איין
 פּערלן; און די גאַס פון דער שטאָט איז געווען לויטער גאַלד, ווי
 דורכזיכטיק גלאַז. און איך האָב אין איר ניט געזען קיין היכל;
 22 וואָרים יהוה אלהים, דער אַלמעכטיקער, און דאָס לעמעלע,
 זענען איר היכל. און די שטאָט האָט ניט נייטיק געהאַט, ניט די
 23 זון, ניט די לבנה, צו שיינען אויף איר; וואָרים די הערלעכקייט
 פון גאָט האָט זי באַלויכטן, און איר ליכט איז דאָס לעמעלע.
 24 און די אומות וועלן גיין אין איר ליכט, און די מלכים פון דער
 25 ערד וועלן אין איר אַרײַנברענגען זייער הערלעכקייט. און
 אירע טויערן וועלן מער קיינמאַל ניט פאַרשלאָסן ווערן בייַטאָג
 26 - וואָרים דאָרט וועט מער ניט זיין קיין נאַכט; און זיי וועלן
 אַרײַנברענגען

אַרײַנברענגען אין איר די הערלעכקייט און דעם כבוד פון די אומות; און סע וועט אין איר מער קיינמאל ניט אַרײַנגיין קיין טמא זאך, אָדער דער, וואָס טוט אומווערדיקייט און שָקָה, נײַערט נאָר די, וואָס זענען פאַרשריבן אין דעם ספֿר־הַחַיִּים פון דעם לעמעלע.

כב און ער האָט מיר געוויזן אַ שטראָם פון וואַסער פון לעבן, לױטער ווי קריסטאָל, וואָס איז אַרויס פון דעם כּסא־הקבוד פון גאָט און פון דעם לעמעלע, אין דער מיט פון איר גאָס. און אויף דער זײַט און אויף יענער זײַט פון דעם שטראָם איז געווען דער עץ־הַחַיִּים, וואָס האָט געטראָגן צוועלף מינים פירות, און ברענגט זיין פרוכט יעדן חודש; און די בלעטער פון דעם בוים זענען געווען פאַר דער היילונג פון די אומות. און סע וועט מער ניט זיין קיין קללה. און דער כּסא־הקבוד פון גאָט און פון דעם לעמעלע וועט זיין דרינען, און זײַנע קנעכט וועלן אים דינען; און זיי וועלן זען זיין פנים, און זיין נאָמען וועט זיין אויף זײַערע שטערנס. און סע וועט מער ניט זיין קיין נאָכט, און זיי באַדאַרפן ניט קיין ליכט פון קיין לייכטער אָדער פון דער זון; וואָרים יהוה אלהים וועט זיין זײַער ליכט; און זיי וועלן קיניגן לעולמי עולמים. און ער האָט צו מיר געזאָגט: די דאָזיקע רײד זענען באַגלױבט און אַמת. און יהוה אלהים פון די גײסטער פון די נביאים האָט געשיקט זיין מלאך צו ווייזן זײַנע קנעכט דאָס, וואָס מוז בקרוב געשען. און זע, איך קום באַלד. וואויל איז דעם, וואָס היט אָף די רײד פון דער נבואה פון דעם דאָזיקן ספר. און איך, יוחנן, בין דער, וואָס האָט געהערט און געזען די דאָזיקע זאכן. און בעת איך האָב געהערט און געזען, בין איך אַנידערגעפאלן צו בוקן זיך פאַר די פים פון דעם מלאך, וואָס האָט מיר דאָס געוויזן. און ער האָט צו מיר געזאָגט: דו זאָלסט עס ניט טאָן איך בין אַ מיטקנעכט מיט דיר און מיט דיײַנע פרידער, די נביאים, און מיט די, וואָס היטן די רײד פון דעם דאָזיקן ספר. בוק דרך צו גאָט און ער האָט צו מיר געזאָגט: פאַרחתמע ניט די רײד פון דער נבואה פון

11 פון דעם דאָזיקן ספר; וואָרים די צייט איז נאָענט. דער, וואָס איז
 אומגערעכט, זאל ער ווייטער טאָן אומגערעכטיקייט; און דער,
 וואָס איז טמא לאַז ער ווייטער זיך מטמא זיין; און דער, וואָס איז
 אַ צדיק, לאַז ער טאָן צדקות; און דער, וואָס איז הייליק, זאל ער
 12 זיך ווייטער הייליקן. זע, איך קום באלד, און מיין שכר איז מיט
 13 מיר, צו פאָרגעלטן יעדן איינעם לויט זיינע מעשים. איך בין די
 אַלף און די תּוֹו, דער ערשטער און דער לעצטער, דער אָנהייב
 14 און דער סוף. וואויל איז די וואָס וואָשן זייערע קליידער, כדי
 זיי זאָלן האָבן רשות צו דעם עץ־הַחַיִּים און זאָלן אַרײַנגיין דורך
 15 די טויערן אין דער שטאָט אַרײַן. דרויסן זענען די הינט, און די
 מכשפים, און די נואפים, און די רוצחים, און די געצנדינער, און
 16 יעדער איינער, וואָס דאָט ליב און גיט זיך אָף מיט שקר. איך,
 ישוע, האָב געשיקט מיין מלאך צו אייך מיט דעם דאָזיקן עדות
 פאַר די קהילות. איך בין דער שוּרש און דער שטאַם פון דודן,
 17 דער גלאַנצנדיקער מאָרגנשטערן. און דער גייסט און די פּלה
 זאָגן: קום, און דער, וואָס הערט, לאַז ער זאָגן: קום, און דער,
 וואָס איז דאָרשטיק, לאַז ער קומען; דער, וואָס וויל, לאַז ער
 18 נעמען פּרײַ דאָס וואָסער פון לעבן. איך זאָג עדות יעדן איינעם,
 וואָס הערט די רייד פון דער נבואה פון דעם דאָזיקן ספר: אויב
 עמיצער וועט מערן צו זיי, דעם וועט גאָט מערן די מכות, וואָס
 19 זענען פאַרשריבן אין דעם דאָזיקן ספר; און אויב עמיצער וועט
 מינערן פון די רייד פון דעם ספר פון דער דאָזיקער נבואה,
 דעם וועט גאָט מינערן זיין חֶלֶק פון דעם עץ־הַחַיִּים און פון דער
 הייליקער שטאָט, וואָס זענען פאַרשריבן אין דעם דאָזיקן ספר.
 20 דער, וואָס זאָגט עדות אויף די דאָזיקע זאכן, זאָגט: יא, איך קום
 21 באלד. אַמֵן, קום האַר ישוע! דער ספר פון דעם האַר ישוע זאל
 זיין מיט אייך אַלע, אַמֵן.